

IMANNOY O. EAKEANAPIAOY

KACHIHTOY THE BYZANTINHE MOYEIKHE

ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΙΔΑΙ

EN APMONIKH, TPIOONO, EYMONIA,

«Καθάπες εν χορῷ κορυφαίου κατάρ-*ξαντος συνεπηχεί ἄπας ὁ χορὸς ἀνδρῶν εν «διαφόροις φωναϊς βαρυτέραις καὶ ὀξυτέραις »μίαν εμμελῆ άρμονίαν κεραντύντων».

(Aquatorthing asol Koonar):

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

Πλατεΐα 'Αγίων Θεοδώρων

1909

ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΔΊΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ καὶ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ του Δι Πελοποννήσίου. 'Αναθτασιματάριον Νέον (άργον και σύντομον), περιέγον τὰ 'Αναστάσιμα τοῦ 'Εσπερινοῦ, "Ορθρου καί Λειτουργίας μετά τῶν 'Αναστασίμων Κανόνων, άργῶν Καταδασιών, Τιμιωτέρων συντόμων, Έωθινών μετά των Δοξολογιών αύτων, Κατανυκτικών, Μαρτυρικών, Νεκρωσίμων τάς τρείς Έννάτας ώδάς, τῶν Βαΐων, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς 'Αναλήψεως, τους τρείς Κανόνας, του 'Ακαθίστου, του μικρού καί τοῦ μεγάλου Παρακλητικοῦ, καὶ τὰς είς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόχον ψαλλομένας Καταβασίας είς διπλούν γρόνον, "Εχδρσις 97 έν Κωνσταντινουπόλει 1905 (ύπο Δ. Ἰωάννου Πρωτοψάλτου)... Είρμολόγιον Καταδασιών του όλου ένιαυτου άργόν τε καί σύντομον, περιέγον έν μεν τῷ άργῷ, τὰς άργὰς Καταδασίας τὰς ψαλλομένας εἰς ἀπάσας τὰς Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἐορτὰς καί τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριφδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Πλην τούτων, περιέχει τὰ καθίσματα καὶ τούς κανόνας τῶν ὄρθρων τῆς Μ. Έδδομάδος, τὰ Εὐλογητάρια καὶ τὰ Μεγαλυνάρια τοῦ Μεγ. Σαββάτου, απαντα τὰ κατ' ἦχον προσόμοια τῶν ἐορτῶν, τὰ καθίσματα κατ' ήχον άπαντα τοῦ ὄρθρου τῶν Κυριακῶν, τὰ ἀντίφωνα τοῦ δ΄ ήχου καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια. Έν δὲ τῷ συντόμφ ἄπαντας τοὺς κανόνας τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν έορτῶν καὶ τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων, ἄπαντας τοὺς κανόνας τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου μετά τοῦ κανόνος τοῦ 'Ακαθίστου, ἄπαντας τοὺς είρμοὺς τῶν κανόνων κατ' ήχον, τὰ καθίσματα και τὰ σύντομα προσόμοια κατ' ήχον, και τὰ στιχηρά τοῦ Πάτγα. "Εκδοσις πέμπτη εν Κωνσταντινουπόλει 1903.... ΠΕΤΡΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ, Νέον 'Αναστασιματάριον έχπονηθέν κατά το πρωτότυπον έντολή τής Μεγάλης Έκκλησίας ύπο των διδασκάλων της Πατριαρχικής Σχολής και έγκριθεν ύπο τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πλουτισθέν δὲ ὑπὸ Κωνστ. Σακελλαρίδου Θετταλομάγνητος. Περιέγει τὰ 'Αναστάσιμα τοῦ Έππερινοδ.

'Απόστιχα καὶ 'Απολυτίκια, Καθίσματα τοῦ 'Όρθρου, 'Αναδαθμούς, Κανόνας, Τιμιωτέρας, Αίνους, Μακαρισμούς, Κατανυκτικά καὶ Μαρτυρικά, 'Εξαποστειλάρια, 'Εωθινά, Σύντομον 'Αναστασιματάριον, συντόμους Δοξολογίας, τὸν 'Ακάθιστον "Γίμνον καὶ τὰς ἀργὰς Καταβασίας 'Ανοίξω τὸ στόμα μου····· ΛΟΥΚΑΚΗ. Σύντομον Μουσικόν 'Εγκόλπιον, ἤτοι συλλογὴ

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

KARHPHTOY THE BYZANTINHE MOYEIKHE

ΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΙΔΑΙ

EN APMONIKH, TPIONNO, ZYMONIA,

«Καθάπεο εν χορῷ κορυφαίου κατάρ-»ξαντος ουνεπηχεί απας ό χορὸς ἀνδρῶν ἐν »διαφόροις φωναῖς βαρυτέραις καὶ ὀξυτέραις »μίαν ἐμμελῆ ἀρμονίαν κεραννύντων».

(* Αριστοτέλης περί Κόσμου).

EN AOHNAIS

ΈΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

Πλατεΐα 'Αγίων Θεοδώρων

1908

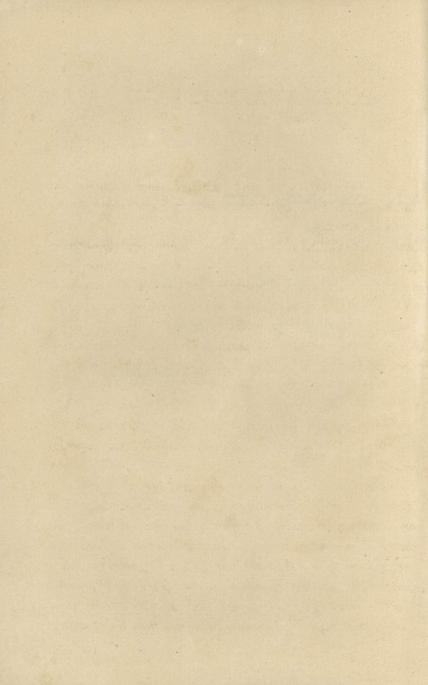
AN DIOMHAEI KYPIAKO

ΓΗΤΗ: ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΕΝ ΤΩ: ΕΘΝΙΚΩ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ:

ANAPI ΘΕΟΣΕΒΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΙ

ADIEPOYTAL

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

ί ἀνὰ χεῖοας "Υινοι καὶ 'Δοαὶ εἶναι μελφδίαι ἐκ διὰ παραδόσεως εἰς ἡμᾶς περισωθεισῶν πλὴν τῶν χερουν καὶ κοινωνικῶν.

Αποκαθάραντες δὲ ταύτας ἀπὸ τοῦ ξύπου τῆς ἀρρυθμίας ἐκμελείας, ὃν ἐπεκόλλησεν ἡ μακραίων δουλεία, ἐκδίδομεν ἀὐτὰς εὐχόμενοι ὅπως οἱ ἐπιγιγνόμενοι πράξωσί τι κρεῖττον ἐκοδομὴν τῶν προσευχομένων καὶ τὰ μάλιστα πρέπον εἰς καὶ λατρείαν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Εν τούτοις δὲ τοῖς ἄσμασιν φαίνεται άρμόζουσα ἡ τρίφωνος φωνία μᾶλλον ἢ ἡ τετράφωνος: διότι ἡ μελικὴ σύστασις, ἡ μελοποιΐα τῶν ὕμνων τούτων ταύτην φυσικώτατα καὶ στα ἐπιδέχεται.

Έχει δὲ τὸ προσὸν ή τοιαύτη άρμονική συμφωνία νὰ μὴ (ζη τὴν κυρίως [°]Ωδὴν, τὴν ἀρχικὴν δηλαδὴ καὶ πρώτην ἡν τοὐναντίον δὲ, ἐνισχύει καὶ χρωματίζει ἔτι μᾶλλον αὐτὴν ῆς συνηχήσεως τῶν συμφώνων ἀρμονικῶν φθόγγων.

Οτι δὲ ἐν τῆ ϣδῆ ἐγίγνετο χοῆσις τῆς πράσεως μόνον τῶν κώνων φθόγγων, ἐν δὲ τῆ ὀργανικῆ μουσικῆ οὐ μόνον τῶν κώνων ἀλλὰ καὶ τῶν παραφώνων, ἀποδεικνύει τὸ ἐπόμενον τῶν χωρίον τοῦ 'Αγιοπολίτου (7° ἢ 8° αἰών): «Καὶ ἀνεται ἐπὶ μὲν τῶν ἀσμάτων κρᾶσις μόνη ἡ σύμφωνος. ἐκ τῶν συμφώνων φθόγγων), ἐπὶ δὲ τῶν μελῶν (τῶν νικῶν) ἀμφότερα» (δηλ. καὶ οἱ σύμφωνοι καὶ οἱ παράφωνοι

φθόγγοι). Τὸν δὲ λόγον ἀνάγνωθι ἐν τῷ 39⁸ ἐρωτήματι το ΙΘ΄ προβλήματος τοῦ ᾿Αριστοτέλους, ὡς καὶ ἐν τῷ περιφήμ χωρίῳ τῶν Νόμων τοῦ Πλάτωνος (Βιβλ. Ζ΄.), ἐν ῷ γίγνει λόγος περὶ ταυτοφωνίας καὶ ἑτεροφωνίας ὀργάνων καὶ ψδῆ ἤτοι περὶ προσχόρδων, ἐτεροφώνων, συμφώνων καὶ ἀντιφώνω

Έν ἄλλφ δὲ χωρίφ ὁ Πλάτων (Νόμ. βιβλ. Β΄. 665) ίδο

πῶς ὁρίζει τὴν άρμονίαν:

«Τῆ δὴ τῆς κινήσεως τάξει φυθμὸς ὄνομα εἴη.
Τῆ δ' αὖ τῆς φωνῆς τοῦ τε όξέος ἄμα καὶ
τοῦ βαρέος συγκεραννυμένων 'Αρμονία».

Ο δὲ Λογγίνος περί ὕψους τάδε:

«Τὰ μέλη ἢ ἄπλῶς (μονοφώνως, solo) ἢ κατὰ σύγκραι κρονομένων τῶν φθόγγων ἐξηχεῖται. Ἡ δὲ σύγκρασις γίγνει συμφώνων ἢ διαφώνων κρονομένων».

"Οτι δὲ καὶ ἐν τοῖς αὐλοῖς οἱ παλαιοὶ μετεχειρίζοντο άρμονὶ ἀποδεικνύουσι καὶ τὰ χωρία τοῦ Πλουτάρχου περὶ Μουσικ (§ 173 καὶ 175), ὡς καὶ τὸ ὑπόρχημα τοῦ Πρατίνα, ἐν λέγεται ὅτι οἱ χορευταὶ συνέψαλλον τοῖς αὐληταῖς ἐν άρμονὶ ὅπερ καὶ ἐξώργισε τὸν Πρατίναν, διότι αὐτὸς ἤθελεν ἵνα αὐληταὶ αὐλῶσι ταυτοφώνως τὸ μέλος τῶν χορευτῶν, ὅπερ πάτριον «τοὺς γὰρ ἀρχαίους πάντα πρόσχορδα κρούειν» το τέστι ταυτοφώνως (ὰ l'unisson) κατὰ Πλούταρχον περὶ Μοσικῆς (§ 285). Τίνι δὲ τρόπφ γίγνεται χρῆσις τῶν τε συμφώνι καὶ τῶν παραφώνων φθόγγων ἐν τῆ άρμονία διδάσκει Μιχα ὁ Ψελλός.

Έν τῆ τοιαύτη δὲ συμφώνω καὶ άρμονικῆ κράσει ἐψάλλον τὰ ἀρχαῖα χορικὰ ἄσματα τῶν λυρικῶν καὶ τραγικῶν ποιητῶ ὡς ἀποφαίνεται ὁ ᾿Αριστοτέλης ἐν τῷ συγγράμματι αὐτ περὶ Κόσμου:

Καθάπες εν χοςῷ, κοςυφαίου κατάςξαντος, συνεπηχεῖ ἄπας ρὸς ἀνδςῶν ἐν διαφόροις φωναῖς βαρυτέραις ὀξυτέραις μίαν εμμελῆ άςμονίαν κεςαννύντων».

Γναι δὲ ἄξιον θανμασμοῦ ὅτι ὁ κατ' ἔξοχὴν Χριστιανὸς Ελλην πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ μέγας τῆς Καισαρείας ὴν, ὁ οὐρανοφάντωρ Βασίλειος τοιούτους συμφώνους καὶ ρνικοὺς κατήρτισε τοὺς χοροὺς ἐν τῆ κατ' Αὐτὸν Μητροι πρὸς αἶνον καὶ δόξαν τοῦ τῶν "Ολων Θεοῦ, ὡς ἐπιμαριὰ Μιχαὴλ ὁ Ψελλὸς († 1050) λέγων τάδε:

Προστέθεικε δὲ ταῖς χοροστασίαις τοὺς κύκλους (τοὺς νὸς) τῶν ψαλλόντων, ἐπηύξησε τοῖς μέλεσι μέλη καὶ τοῖς μοῖς ῥυθμοὺς πρὸς τὴν τοῦ Κρείττονος ὑμνωδίαν. Οὐδὲ τὸ ν πόρρω τῶν τοιούτων ἐστίν ἀλλὰ καὶ ταύταις (ταῖς θης) ἐστί τινα μέλη συνεπηχοῦντα τοῖς μείζοσι χοροῖς».

Εν τῷ χωρίῳ τούτῳ φαίνεται πράττων ὁ Μέγας Βασίλειος πρὸ αἰώνων ἐννέα (548 π. Χ.) ἔπραξεν ἐν τῆ μουσικῆ ὁ Ερμιόνης ποιητής καὶ μουσικὸς Λᾶσος, ὁ διδάσκαλος τοῦ ἀρου, περὶ οὖ ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Μουσικῆς λέγει : σος δ' ὁ Έρμιονεὺς εἰς τὴν διθυραμβικὴν ἀγωγὴν μετασις τοὺς ἑυθμοὺς καὶ τῆ τῶν αὐλῶν πολυφωνία κατακοήσας, πλείοσί τε καὶ διερριμμένοις φθόγγοις χρησάμενος, ετάθεσιν τὴν προϋπάρχουσαν ἤγαγε μουσικήν».

αὶ ὡς ἔκεῖνος ἐν τοῖς περιωνύμοις ὕμνοις αὐτοῦ τοῖς εἰς ητρα τῆς Ερμιόνης, ἐν τοῖς διθυράμβοις καὶ τοῖς κυκλίοις ῖς μετεχειρίσθη πολλοὺς καὶ ποικίλους χοροὺς καὶ διὰ Κυκλιοδιδάσκαλος ἐκλήθη, οὕτω καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, τιανὸς αὐτὸς Κυκλιοδιδάσκαλος, ἐν τῆ λειτουργία καὶ τῆ ὑμνογραφία διὰ τοῦτο δὲ καὶ φθονηθεὶς καὶ λοιδορούς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν Του ἐθνικὸς καὶ ἑλληνίζων «διά τὸ ἐπὶ ταῖς ψαλμφδίαις ἔγκλημα», ὡς λέγει ἔν τινι ἐπ

στολή του.

Περίεργος δ' είναι και ή μεταχείρισις τῆς αὐτῆς λέξε «συνεπηχεῖν» τοὺς χοροὺς, ἢν καὶ ὁ ᾿Αριστοτέλης ἀνωτές μεταχειρίζεται.

"Η δια χορῶν ἐν μουσικῆ συμφωνία λατρεία καὶ ἀνύμνης τοῦ "Υπερτάτου "Οντος εἶναι ἡ ὄντως χριστιανικὴ καὶ ἀκρι

φνής Έλληνική ἀντίληψις.

Ούτως ένόει ὁ Μέγας 'Αθανάσιος τὸ «συμφωνίας έκ τ

ψαλμωδίας γενομένης».

Οὕτως ἐι όει ὁ Χουσόστομος, ὁ μαθητής τοῦ δεινοῦ ἐθνικ διδασκάλου τῆς ᾿Αντιοχείας Λιβανίου, λέγων : «Ἦσμα συγκείμενον συμφωνία καὶ ὁυθμῷ. Τοῦτο καὶ μόνον διανίστι τὰς ψυχὰς, καὶ πτεροῖ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τι σώματος δεσμῶν ἀπολύει».

Τὴν τοιαύτην δὲ πρὸς τὴν ἐμμελῆ ἄρμονίαν εὐπάθειαν κα συμπάθειαν τῆς ψυχῆς παρατηρήσαντες καὶ οἱ ἀρχαῖοι φιλ σοφοι, εἶπον περὶ τῆς ψυχῆς «ἢ ὅτι εἶναι ἁρμονία, ἢ ὅτι μετές ἀρμονίας» (᾿Αριστοτ. Πολιτ. VIII).

Ή Ἑλληνική φυλή, ής τὰ βήματα καθωδήγει τὸ σύ πλεγμα τῶν Χαρίτων καὶ ἐρρύθμιζεν ή μελίφθογγος ἀδὴ τὸ ἰοπλοκάμων Μουσῶν, τοιούτους κατήρτισε τοὺς χοροὺς τό ἀγίας Σοφίας καὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων διὰ τῶν νεαρί τῶν Αὐτοκρατόρων Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἡρακλείου.

Καὶ ὅτε οἱ Ρῶσσοι παρέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν ᾿Ορθοδοξὶ παρὰ τοῦ Bvζαντίου, φαίνεται βέβαιον ὅτι παρέλαβον καὶ τὶ ἱερὰν μουσικὴν, ταύτην δηλαδὴ τὴν τρίφωνον ἢ, ὡς λέγει χρονικὸν τοῦ $I\Delta'$ αἰῶνος, τὴν «τρισύνθετον γλυκυφωνίαν».

Τὸ γενεαλογικὸν βιβλίον τοῦ Κυπριανοῦ (ΙΔ' —ΙΕ' αἰὰ

ίδου τί λέγει:

«Μέσα τοῦ ΙΑ΄ αἰῶνος, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Δουκὸς Γιαροκλάβου, ἐγγόνου τοῦ ᾿Αγίου Βλαδιμήρου, ἦλθον τρεὶς εὐσεβεῖς ἔΕλληνες ψάλται μετὰ τῶν συμβοηθῶν των εἰς Κίεβον. Διὰ κούτων ἤρχισεν ἐν τῆ Ρωσσικῆ χώρα ἡ ἀγγελοειδὴς μουσικὴ, ἡ ἀκριβὴς ὀκταηχία, πρὸ πάντων δὲ ἡ τρισύνθετος γλυκυφωνέα καὶ τερπνοτάτη χορικὴ ψαλμωδία πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ».

Καὶ ἕτερον:

« Ἐπὶ "Αννης Κομνηνῆς, Μιχαὴλ μητοοπολίτης πολυμαθέστατος ἔφθασεν εἰς Κίεβον μετὰ κληοικῶν καὶ ψαλτῶν»
(Χοονικὸν Γκουστίνσκη, Μοναχοῦ Ἰωακείμ).

Τὸ δμόφωνον δὲ τὸ καὶ ἄλλως λεγόμενον ταὐτόφωνον καὶ ἄκρατον, οἱ ελληνες τῆς Αριστοτελικῆς ἐποχῆς μετεχειρίζοντο κἰς ὡρισμένας περιστάσεις, ὅτε ἀπητεῖτο ἡ ἐπίδειξις καὶ ἐκδή-λωσις ὡρισμένον ἤθονς.

Τότε δὲ ἐγίγνετο χοῆοις μελφδίας ἐν ὡρισμένη τινι κλίμακι αννφδικῶς (8010) ἐκτελουμένης καὶ τότε ἡ μελφδία αὕτη θὰ είχε τοῦτο ἡ ἐκεῖνο τὸ ἡθος. ᾿Αλλ᾽ ἐν τῆ μίξει καὶ κράσει καὶ συνηχήσει τῶν συμφώνων καὶ παραφώνων φθόγγων δὲν διακρίνεται ἡθος καὶ χαρακτήρ. Τοῦτο λέγει καὶ ὁ ᾿Αριστοτέλης ἐν τῷ ΙΘ΄ προβλήματι:

« 'Αλλ' ή συμφωνία ήθος οὐκ ἔχει».

Έκεῖ δ' δ 'Αριστοτέλης λέγει «διὰ τί χαίρομεν εἰς τὴν συμφωνίαν».

Καὶ ὅταν ἀκούωμεν συμφωνικόν τι ἄσμα δὲν δυνάμεθα νὰ ἄπωμεν εἰς τίνα ἦχον ἀνήκει διότι εἶναι κρᾶσις πολλῶν ἤχων. Το Τοπως ὅταν συγκιρνᾶται οἶνος καὶ μέλι δὲν καλεῖται τὸ κρᾶμα το το δίνος οὔτε μέλι ἀλλὰ οἰνόμελι, οὕτω καὶ ἐν τῆ συμφωνία», δς λέγει ὁ Πορφύριος.

²Αλλ ' ή συνήχησις τῶν συμφώνων φθόγγων πρέπει νὰ ἦναι δμαλή καὶ νὰ προσπίπτη προσηνής, πραεῖα καὶ ἥρεμος εἰς τὰς ἄκοάς. Οἱ θόρυβοι δὲ καὶ οἱ κροτοθόρυβοι πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἁρμονίας. Τοὺς τοιούτους θορύβους ἔχοντες ἐν ὄψει οἱ παλαιοὶ ἔλεγον:

«"Εστω δ' ή θῖξις τῆς χορδῆς ἠθικὴ οὐ προυστική».

Καὶ ὁ Θεὸς ἐπιφανεὶς ἐν Χωρὴβ ἐφάνη οὐκ ἐν συσσεισμῷ, ἀλλ' ἐν αὔρᾳ λεπτῆ.

Διὸ καὶ οἱ τοὺς ϑείους ὅμνους ἄδοντες πρέπει τὰ ὧσιν οὐχὶ ἀπαίδευτοί τινες καὶ φωνασκοὶ καὶ κραιπαλῶντες καὶ ἀσύνετοι καὶ ἀμαθεῖς, ἀλλ' ἄχραντοι παθῶν, κεκαθαρμένοι καὶ πρὸς τὸν τοιοῦτον σκοπὸν κατεσκευασμένοι. Μὴ λησμονῶμεν δ' ὅτι ἡ ἀληθὴς ῷδὴ, ὡς καλαισθητικὴ τέχνη, εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἄδοντος.

Τὸ συναίσθημα τὸ ἡλεκτρίζον, τὸ βλέμμα τὸ φωτίζον τὴν ἰδέαν, ἡ χειρονομία ἡ ζωγραφοῦσα τὴν σκέψιν, δίδουσιν αίμα, παλμὸν, ψυχὴν εἰς τὸ ἄσμα.

Τὸ ἦσμα τὸ χωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἄδοντος εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Αδὰμ ἄνευ τῆς πνοῆς τοῦ Δημιουργοῦ.

'Αθήνησιν, Αύγουστος 1908.

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

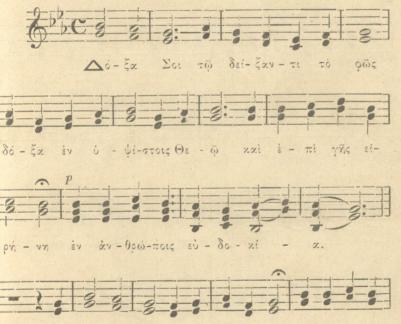

YMNOIKAI QIDAI

1. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ Δ.

ΤΟ ΠΑΛΑΙ ΔΩΡΙΟΣ

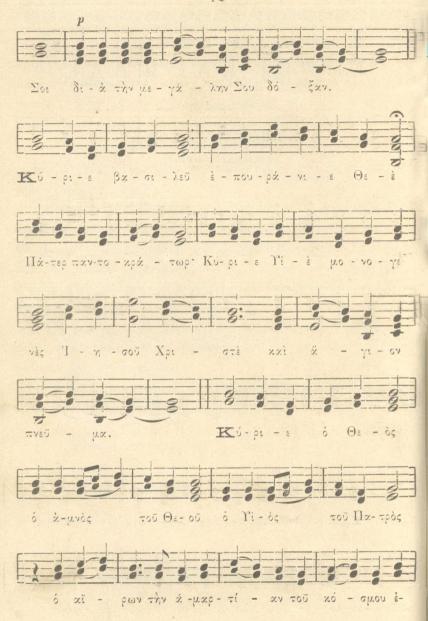

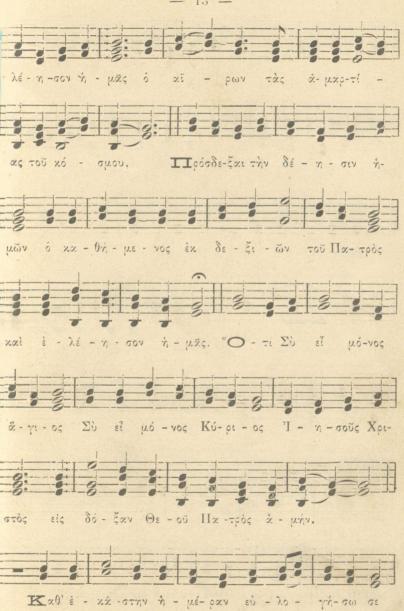
Υ- μνου-μέν Σε εὐ- λο -γου-μέν Σε προ-σκυ-νου-μέν

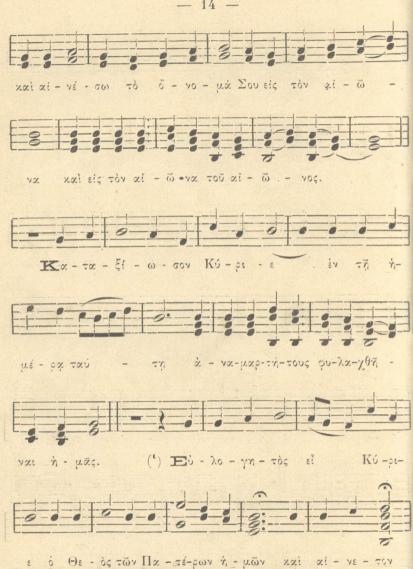

Σε δο -ξο- λο - γοῦ-μέν Σε

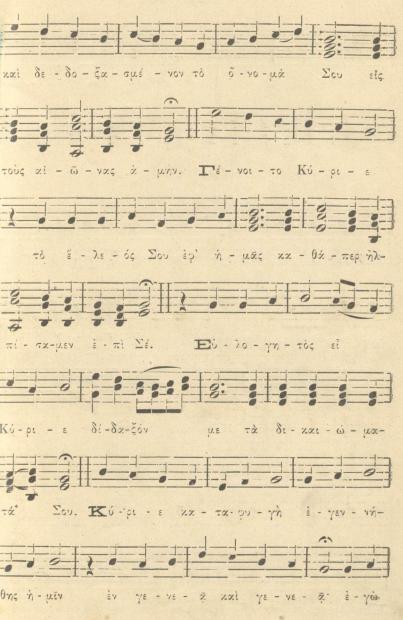
εύ-χα-ρι - στοῦ - μέν

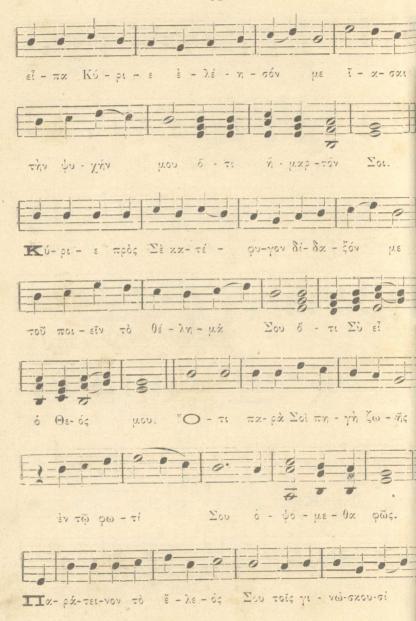

⁽¹⁾ Ἡ δευτέρα φωνή ὡς εὐχόλως νοουμένη δὲν τυποῦτα:.

Δόξα καὶ νῦν, ἄγιος ἀθάνατος.

 $K \dot{\upsilon} - \rho \dot{\iota}$ $\dot{\varepsilon} - \lambda \dot{\varepsilon} - \eta - \sigma \sigma v$. $\Sigma o \dot{\iota} K \dot{\upsilon} - \rho \iota - \varepsilon$.

3.

Αγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίφ καὶ ψάλλειν τὸ ὀνόματί Υψιστε.

Tais $\pi \rho \varepsilon$ - $\sigma \theta \varepsilon i$ - $\alpha \iota \varsigma$ $\tau \eta \varsigma$ $\Theta \varepsilon$ - σ · $\tau \delta$ - σ × σ · σ ·

50v n - u.25. ယ်စ ဝုဒ

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου τὰ νύκτα. Ταῖς πρεσβείαις κτλ.

" Οτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν Αὐτῷ.

Ταϊς πρε -σδεί-αις τῆς Θε - ο - τό - κου Σῶ-τες

Μετά την αίτησιν.

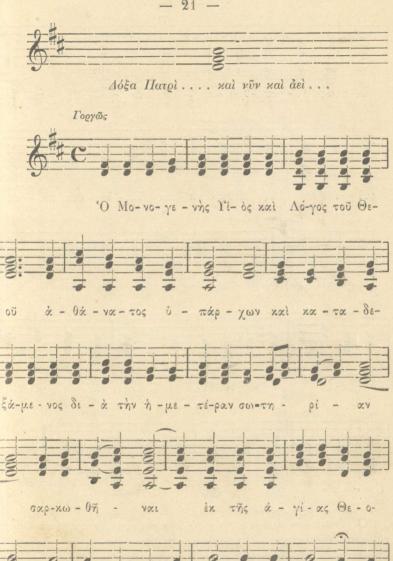
Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναχ γέλλει τὸ στερέωμα.

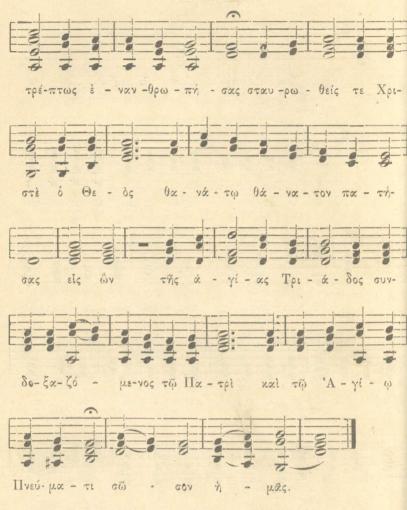

*Ημέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται δῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶδι Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αί φωναὶ αὐτῶι Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

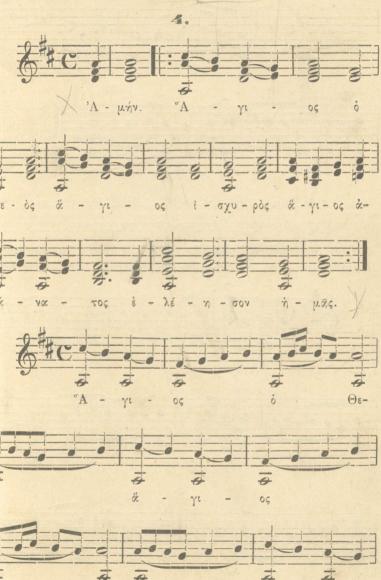

 $x\alpha i$ $\dot{\alpha} - \epsilon i - \pi \alpha \rho - \theta \dot{\epsilon} - vou$ $M\alpha - \rho \dot{i} - \alpha \varsigma$ $\dot{\alpha} = 0$

'Ο τόνος, ήτοι ή βάσις, ήτοι τὸ ἴσον τοῦ ψάλλοντος χοροῦ δύναται νὰ ἦναι ὑψηλότερος ἢ χαμηλότερος τοῦ τετυπωμένου διότι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δυνάμεως καὶ ποιότητος τῆς φωνῆς τῶν ψαλλόντων ἀλλὰ, κατ ἐμὲ κριτὴν, δὲν πρέπει νὰ ἦ ὑψηλοτέρα ἡ βάσις τῆς τετυπωμένης, ἵνα μὴ τὸ ἄκουσμα ἠχῆ ἀγωνιῶδες καὶ ἀνάρμοστον τῷ προσευχομένῳ.

Δόξα Πατρὶ.... καὶ νῦν.... ἄγιος ἀθάνατος κτλ. Δύναμις. "Αγιος ὁ Θεὸς μέχρι τέλους.

"Οταν δὲ λειτουργῆ 'Αρχιερεὺς ψάλλεται τόδε τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Βήματος' εἶναι δὲ τὸ μέλος ἀρχαῖον (ἴδε προλεγ. « Ἱερᾶς *Υμνωδίας»).

Εἰς την ξορτην τοῦ Σταυροῦ.

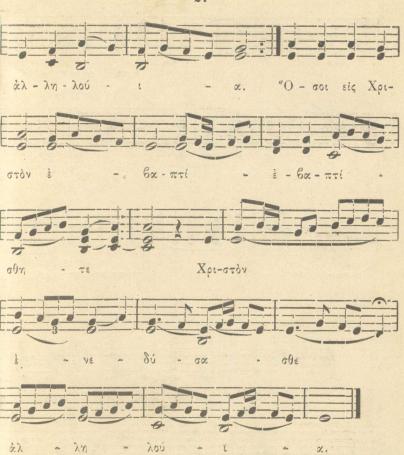
Δόξα καὶ νῦν καὶ τὴν άγίαν Σου 'Ανάστασιν.

Δύναμις. Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν κτλ.

Είς τὰς Δεοποτικὰς ἑορτάς.

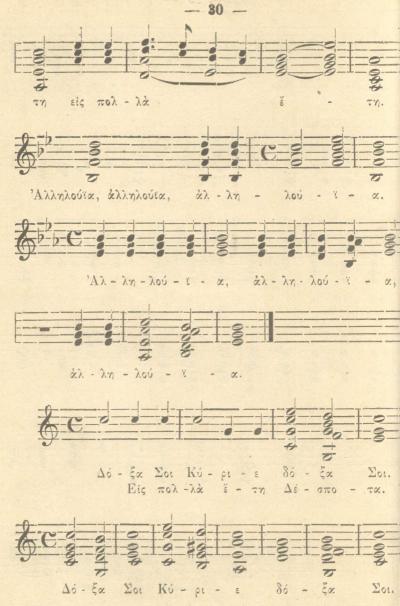

Δόξα καὶ νῦν . . . Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Δύναμις. "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε κτλ.

Κύ-ρι - ε σῶ - σον τοὺς

XEPOYBIKA

Καὶ ἐν τῷ συγγράμματι ἡμῶν τῷ ἐπιγραφομένῳ «'Οκτάηχος», ἐν σελίδι «Χερουβικὰ», καταφερόμεθα κατὰ τῶν μελῶν τούτων, οὐ ον ὡς ἀτέχνων, ὡς ἀρρύθμων καὶ χυδαίων, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ ὡς ήτων, ὡς προκαλούντων εἰς ἄλλους μὲν τὸν ὅπνον, εἰς ἄλλους δὲ ἀδιαφορίαν τὴν ἀγανάκτησιν δὲ καὶ τὴν ὀργὴν τῶν συνετῶν καὶ στων πιστῶν τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος.

Μέλος τὸ ὁποῖον ἀφανίζει τὰς λέξεις καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀκούεται ννοια τοῦ ποιήματος καλεῖται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «μινυπκὸν» καὶ ὡς τοιοῦτον «ἀποπτυστέον» δηλαδὴ «γιὰ πέταμμα».

Τούτου ἔνεκα ήμεῖς ἐγράψαμεν αὐτὰ σύντομα καὶ ὁ λαὸς ἀκούων ὑψηλὰς ἐννοίας τοῦ ἄσματος ἀθρόως φοιτᾳ, ὅπου ψάλλουσιν οὕτως, οἰκοδομεῖται.

Γὰ ἐν ταῖς 'Ανθολογίαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως Χερουβικὰ καὶ νωνικὰ εἶναι μελοποιΐαι τοῦ $I\Theta'$ αἰῶνος ὅλως ἄτεχνοι. Οἱ λέγοντες ταῦτα εἶναι ἀρχαίας Βυζαντινῆς τέχνης εἶναι ψεῦσται. Οἱ μελο- ήσαντες αὐτὰ εἶναι χθεσινοὶ ψάλται τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σ μύρνης ἀποθανόντες πρὸ 20 ἢ 30 ἐτῶν πρὸ ἡμῶν.

Εὐτυχῶς καὶ τὸ Δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν Πατριαρχείων ἡ Εκκλησιαστικὴ ᾿Αλήθεια» μετὰ φρονήσεως καὶ θρησκευτικοῦ πόνου απολεμεῖ τὰς μακρὰς ταύτος καὶ ἀτέχνους μελοποιΐας.

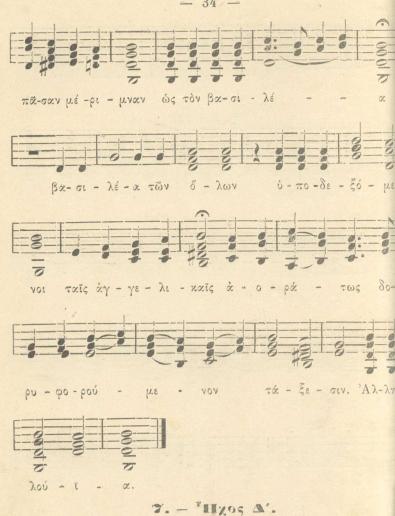
'Ιδοὺ δὲ τί γράφει ἡ «'Εκκλησιαστικὴ 'Αλήθεια» τῶν Πατριαρχείων 1^{ης} Σεπτεμβρίου 1906 σελ. 428.

«Τὰ μελφδήματα τὰ μετενεχθέντα ὑπὸ τῶν τριῶν ἐξηγητῶν, ἰδία ρουβικῶν καὶ Κοινωνικῶν, εἶναι τοιαῦτα, ὥστε πρὸ τούτων ἵσταταί ἐνεὸς ἀδυνατῶν ὄχι κάλλος τι καὶ ἰδέαν μουσικὴν νὰ ἀνεύρη ἐν σοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἀτέρμονος διεξοδικότητος αὐτῶν νὰ γήση, προξενούσης ἀληθινὸν ἴλιγγον καὶ ἀπελπισίαν».

Εὐτύχημα ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῶν Πατριαρχείων καταδικάζονται τὰ ἔκλυτα ταῦτα μέλη, τὰ ὁποῖα καταισχύνουσι τὴν φιλοκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ῆτις ἐλάτρευσε τὸ Καλὸν ὡς ϑρησκείαν.

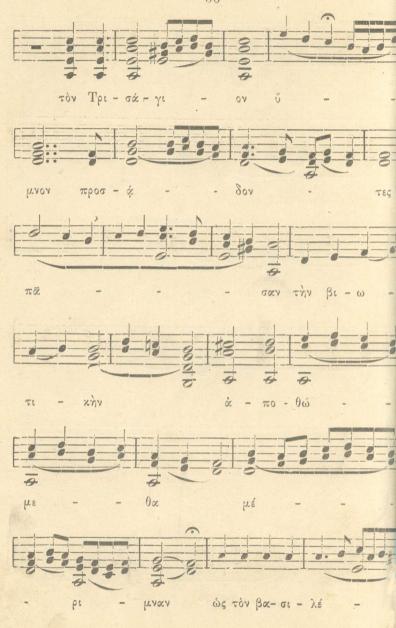

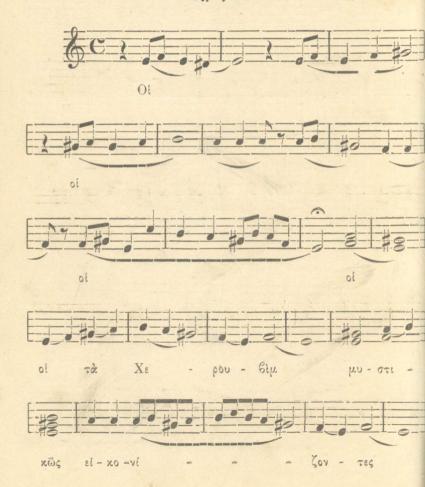

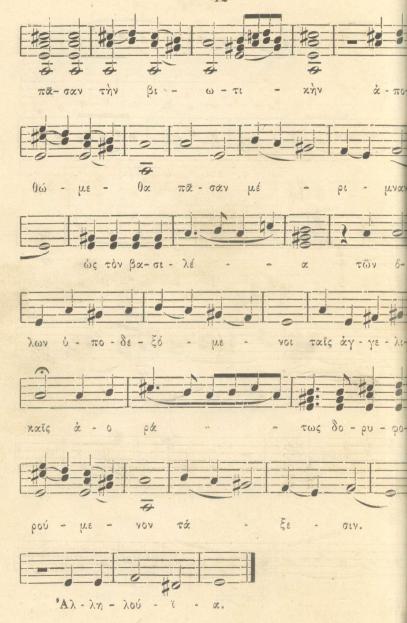

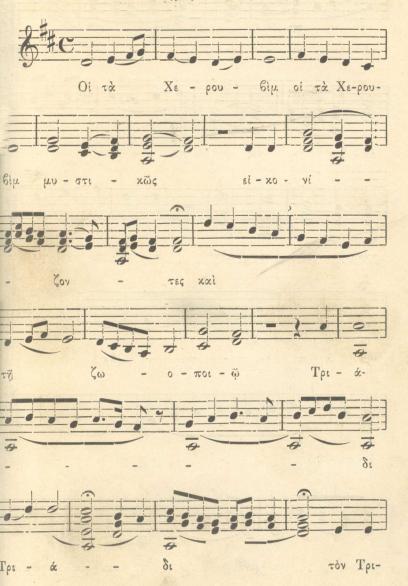
9. "Hyos III. B'.

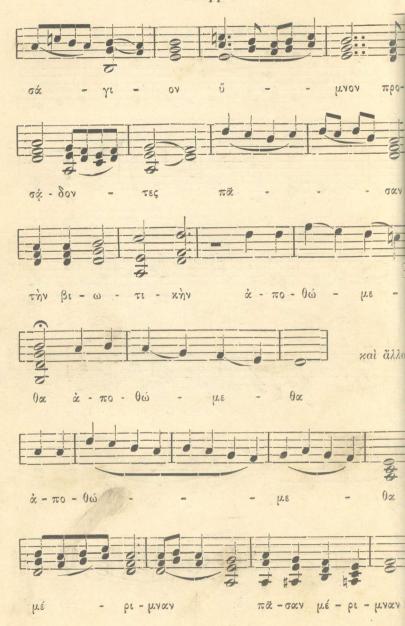

10. Hxos HA. A'.

11.

Πα - ρά - σχου Κύ - ρι - ε.

Καὶ τῷ Πνεύ-μα - τί

 Σ ov.

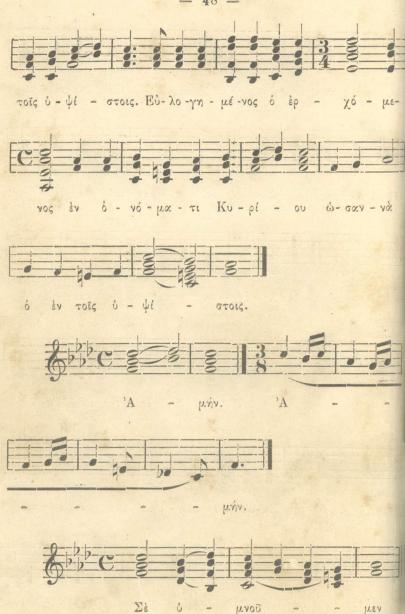

 Π νεῦ-μα Π ρι - ά - δα ό- μο - ού - σι - ον καὶ ά-

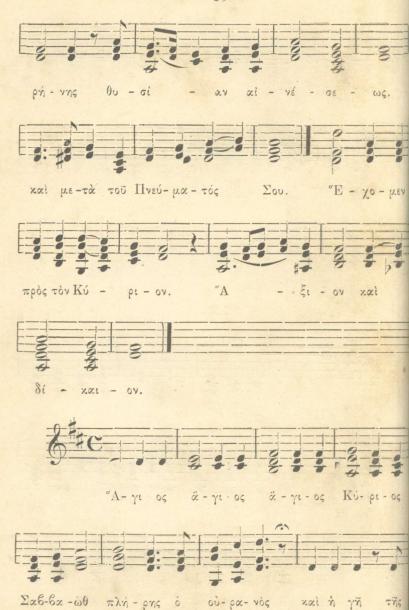
 $\chi \dot{\omega}$ - $\rho \iota$ - $\sigma \tau \sigma v$. $^{\prime\prime} E$ - $\lambda \epsilon$ - σv = i - $\rho \dot{\eta}$ - $v \eta \varsigma$ θv -

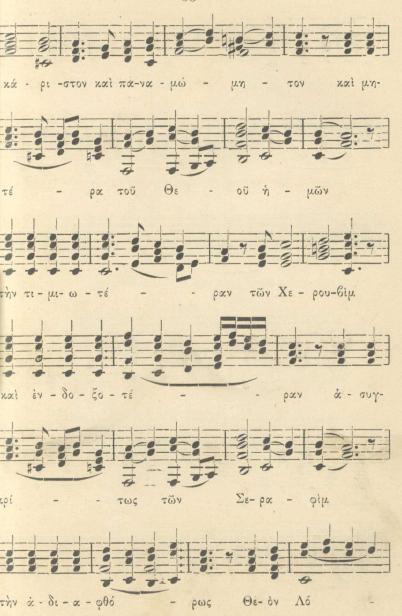

*Ε-πὶ Σοὶ χαί-ρει κε - χα - ρι - τω-μέ - νν

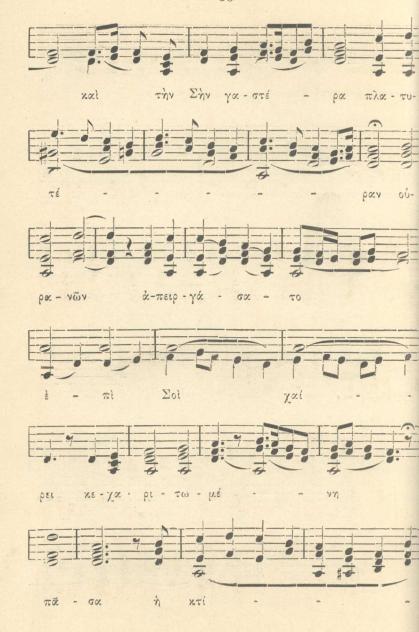
μα

καὶ ἀν - θρώ - πων τὸ

γέ - voς

n - ye - a

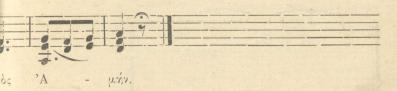

15.

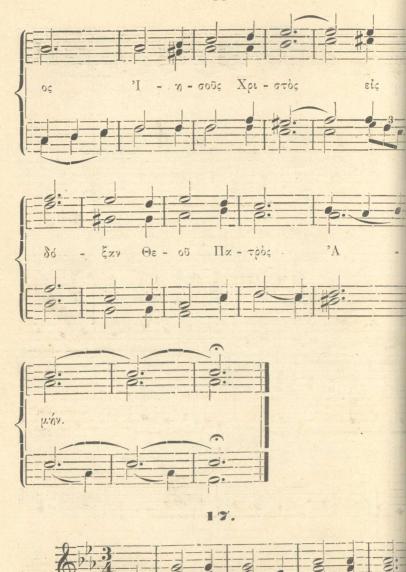

- η - σοῦς Χρι - στὸς εἰς δό - ξαν Θε - οῦ Πα

16.

Εξς & - γι - ος

Κύ - ρι

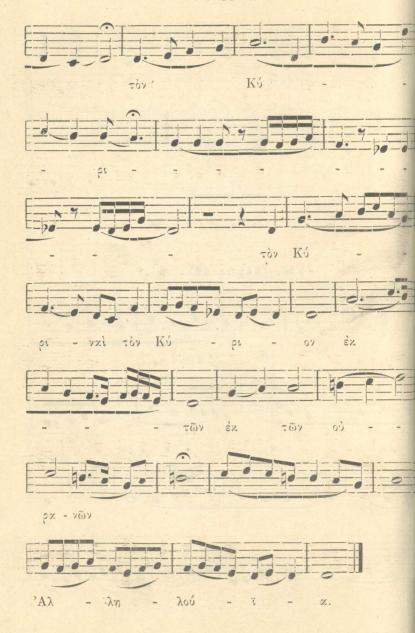
είς

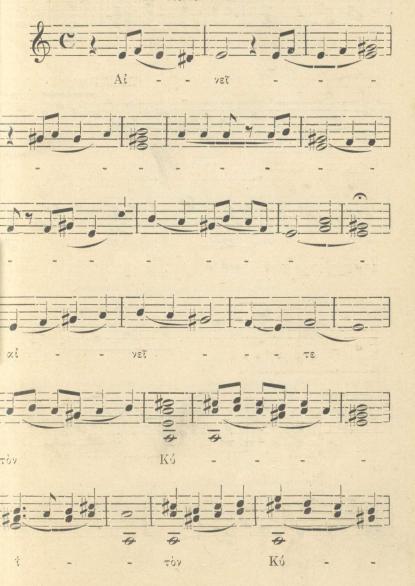
KOINQNIKA

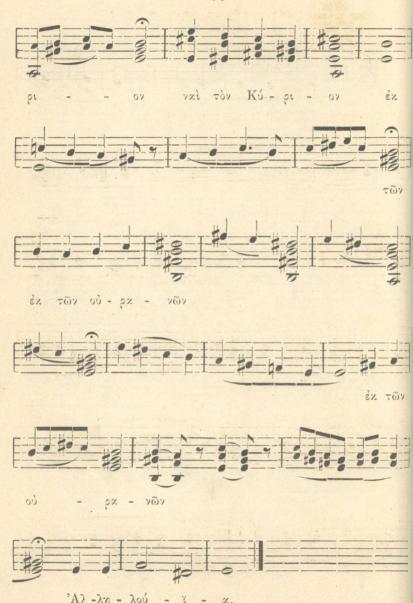
18. Чихос Пл. А'.

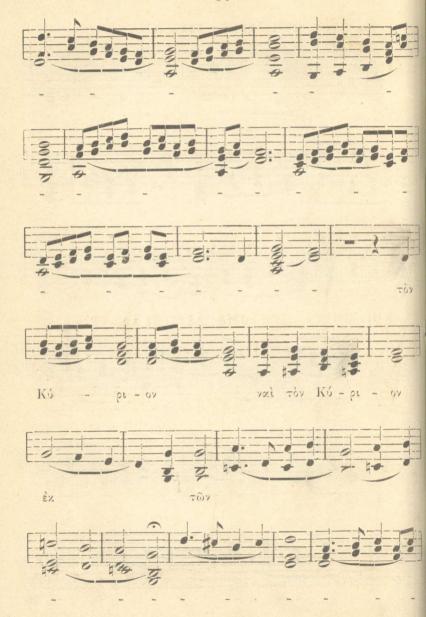
19. Чихос Пл. В'.

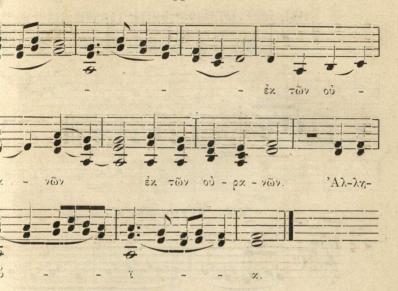

20. Ήχος Πλ. Δ'.

KOINΩNIKA ΣΥΝΤΟΜΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΡΙΣ ≥1. *HIχος πλ. δ'.

22. Ήχος πλ. α'.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ ΨΑΛΛΕΤΑΙ ΤΟΔΕ ΤΡΙΣ

23. Ήχος πλ. δ'.

24. Ήχος πλ. δ'.

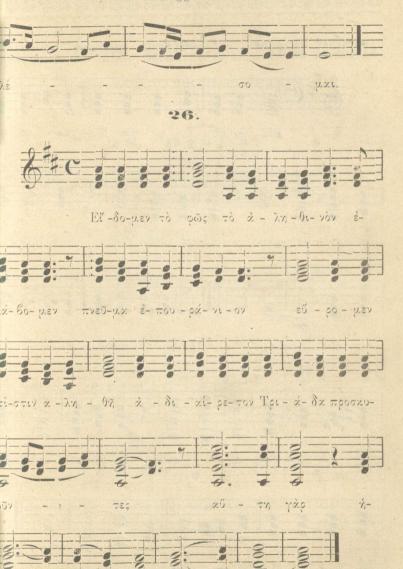

EIZ GEOMHTOPIKAZ EOPTAZ

25. Ήχος πλ. α'.

 $\lambda o - \gamma \eta - \mu \hat{\epsilon} - \nu o \nu$ $\hat{\alpha} - \pi \hat{o} = \tau o \hat{\sigma} = \nu \hat{\sigma} \nu$

τοῦ αί - ω - νος.

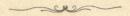
Τό ő - νο - μ.α Κυ - ρί- ου εἴ -

εὐ - λο - γη - μέ

ε - ως τοῦ αὶ - ω

ΓΙΚΙΆ, ΚΟΝΤΆΚΙΑ, ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΆ και ΣΥΝΤΟΜΑ KOINΩ

TON AEXHOTIKON EOPTON

28. Hyos a'.

Τοῦ λί-θου σφρα-γι - σθέν- τος δ - πό τῶν Ί - ου-

χί - ων καὶ στρα-τι - ω - τῶν φυ - λασ - σόν- των τὸ

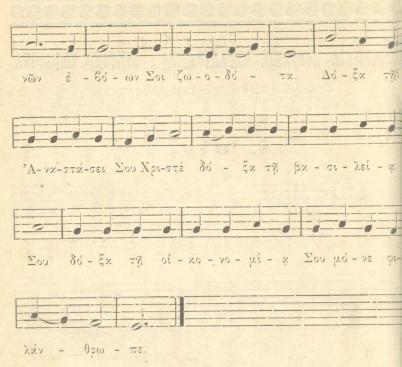
ε - χραν- τόν Σου σῶ - μα ἀ - νέ - στης τρι- ή - με-

ος Σω - της δω-ρού-με - νος τῷ κό -σμω τὴν ζω - ἡν

δι - ά τοῦ - το αί δυ- νά - μεις τῶν οὐ - ρα-

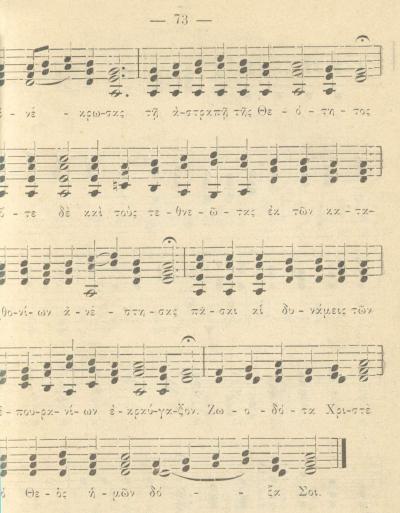

29. "IIZOS 6'.

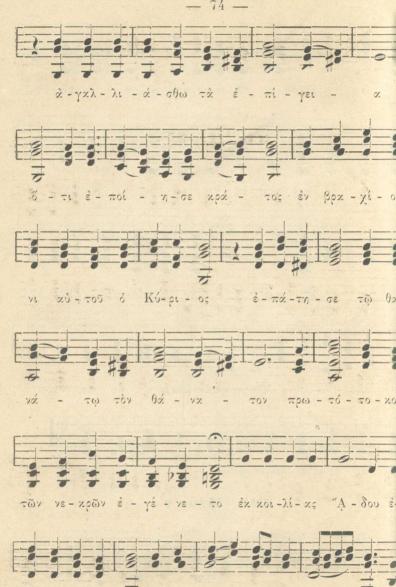
 $\dot{\eta}$ $\zeta\omega-\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ $\dot{z}-\theta\dot{z}$ - νz - $\tau o z$ $\tau o'$ - τz $\tau o \nu$ "A - $\delta \eta$

30. 'Hyos y'.

 $E\delta$ - $\varphi \rho \alpha \iota$ - $\nu \dot{\epsilon}$ - $\sigma \theta \omega$ $\tau \dot{\alpha}$ $\sigma \delta$ - $\rho \dot{\alpha}$ - $\nu \iota$ - α

 $\rho\acute{\upsilon}-\sigma\alpha-\tau \circ \quad \acute{\eta}-\mu \widetilde{\alpha} \zeta \; \varkappa\alpha \dot{\iota} \; \pi\alpha-\rho\acute{\epsilon} \; - \; \sigma\chi \epsilon \; \tau \widetilde{\phi}$ 20

31. Hxo5 6'.

Τὸ φαι -δρόν τῆς 'Α- να- στά - σε- ως κή-ρυγ-

 λου μα - θοῦ - , σαι , αἱ τοῦ Κυ - ρία έχ τοῦ ἀγ-γέ

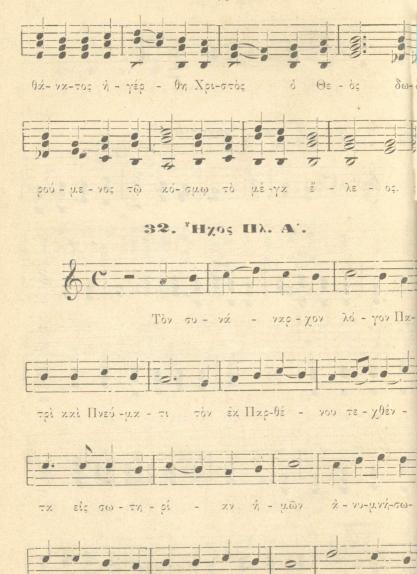
καί την προ-γο - νι - κην & - $\mu\alpha - \theta \acute{n} - \tau \rho \iota - \alpha \iota$

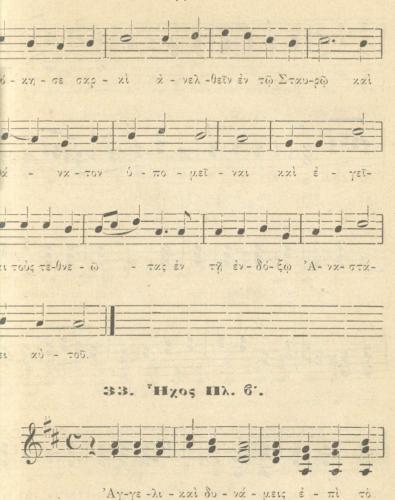
ά - πορ - ρί- ψα - σαι τοῖς 'Α- πο -στό -

- χώ - με - ναι ε - λε - γον. Έ - σκύ-λευ-ται δ

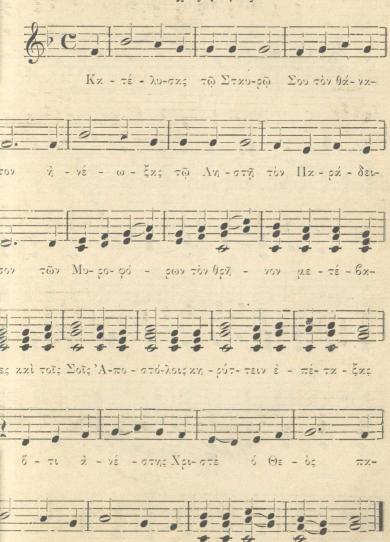
μεν πι-στοί καὶ προ-σκυ-νή-σω-μεν ὅ - τι ηὐ-

νη - μά Σου καὶ οἱ φυ - λάσ-σοντες ἀ - πε -νε-κρώ-θη-

34. Ήχος βαρός.

ρέ - χων τῷ κό - σμφ τὸ μέ-γκ ἔ - λε

35. Hxos nà. A'.

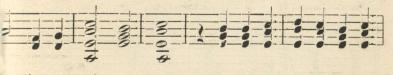

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΎ ΚΑΙ ΕΛΕΝΉΣ

36.

Τος Σταυ-ρος Σου τὸν τύ - πον ἐν οὐ - ρα-

 $\tilde{p} = \theta \epsilon - \alpha - \sigma \alpha - \mu \epsilon - \nu o \epsilon$

καὶ ὡς ὁ Ηαῦ-λος τὴν κλῆ-

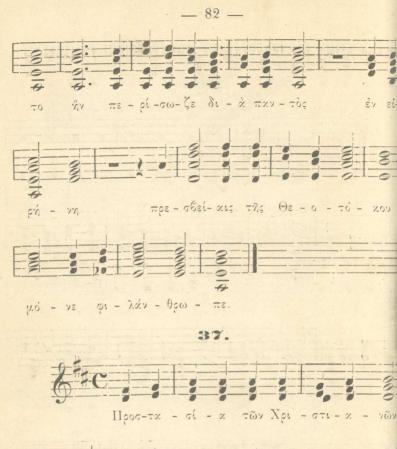
ων ούκ έξ αv - θρώ- πων δε - ξά - με - νος δ έν βα- σι-

εῦ – σιν . ΄Α – πό – στο- λός Σου K'o – ρι – ε $\beta \alpha$ – σι–

εύ - ου-σαν πό - λιν τῆ χει - ρί Σου πα - ρέ - θε -

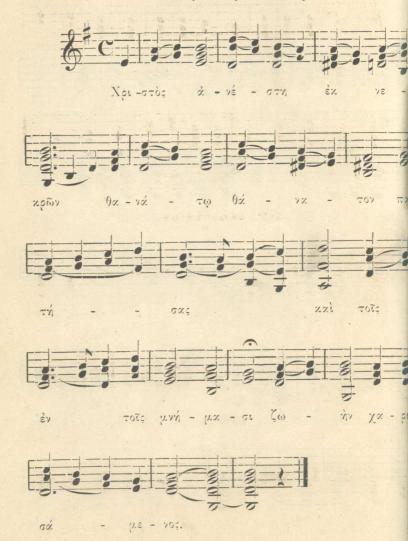
την & - με - τά - θε - τε μη πχ - ρί - δης ά-μαρ - τω

THE AFFAE ANAETAREOR

38. Χρεστός 'Ανέστη.

39. Eigobezóv.

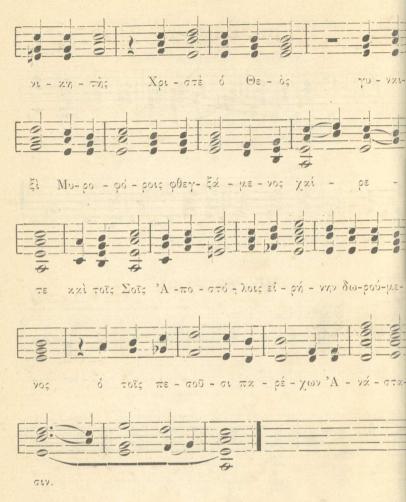

'Εν 'Εν-κλη - σί - κις εὐ - λο - γεῖ - τε

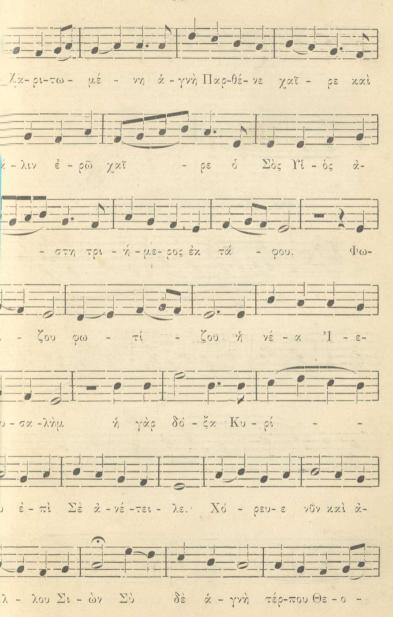
40. Κοντάκεον.

41. Μεγαλυνάριον.

 Σ_{00} .

42. Κοινωνικόν ήχος πλ. α'.

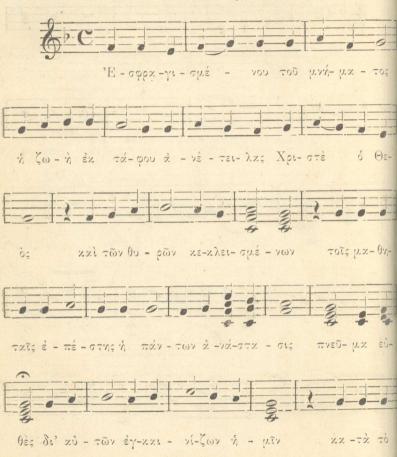

43. "Ετερον ήχος πλ. δ'.

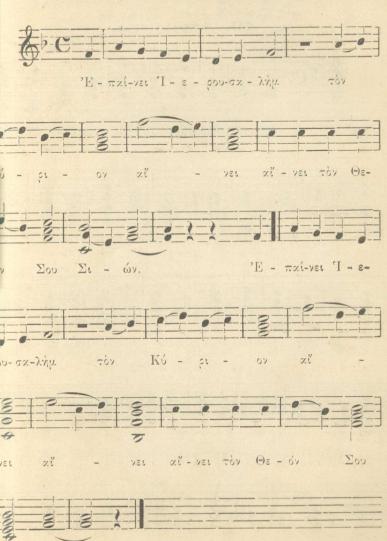
THI KYPIAKH, TOY O MA

44. 'Απολυτίκιον ήχος βαρύς.

 $y = -\gamma \alpha \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} -\lambda_{i} = -\lambda_{i}$

45 . Κοινωνικόν ήχος πλ. δ'.

THE ANAAHYEQE

46. 'Απολυτίκιον.

'Α - νε - λή - φθης έν δό - ξη Χρι - στε δ

 $\Theta \epsilon = \delta \epsilon - \dot{\eta} = \mu \tilde{\omega} \nu$ $\chi x = \rho \delta - \pi \delta \epsilon = -\dot{\eta} = \sigma x \epsilon = \tau \delta \dot{\zeta} = \mu x = \theta \eta = \tau \dot{x} \dot{\zeta}$

τη έ - παγ- γε - λί - α του ά - γί- ου Ηνεύ- μα - τος

βε-δχι- ω - θέν - των χύ- τῶν δι - ὰ τῆς εὐ - λο - γί-

 \dot{z} \dot{z}

48. KOVTÍXEOV.

οὐ $-\delta x$ - μό - θεν χω <math>- ει - ζό - με - νος άλ-λὰ μέ-νων

 $\dot{\alpha}$ - $\delta\iota$ - $\dot{\alpha}$ - $\sigma\tau\alpha$ - $\tau\sigma\varsigma$ $\kappa\alpha\dot{\iota}$ $\beta\sigma$ - $\tilde{\omega}\nu$ - $\tau\sigma\tilde{\iota}$; $\dot{\alpha}$ - $\gamma\alpha$ - $\tau\tilde{\omega}$ -

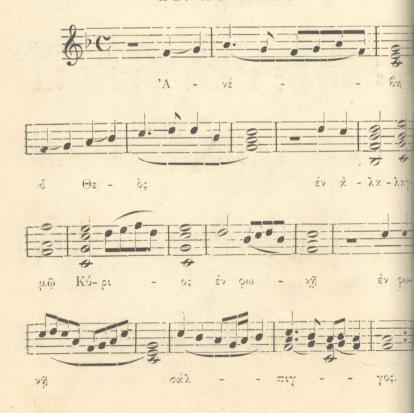

49. Μεγαλυνάριον.

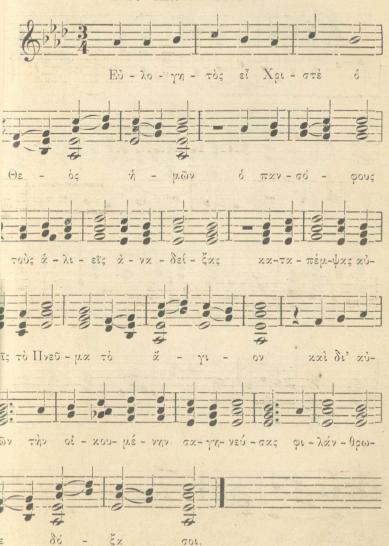

SO. MOLVOVENOV.

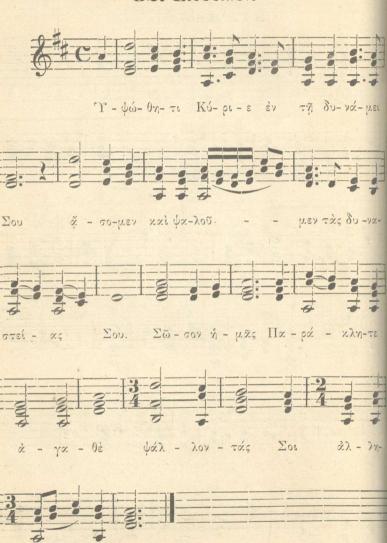

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

51. 'Απολυτέχεον.

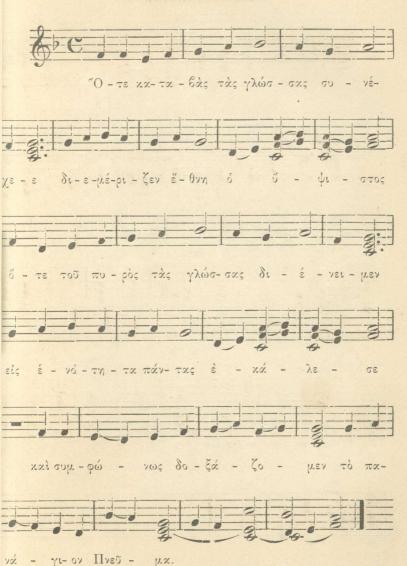

32. Eigobenov.

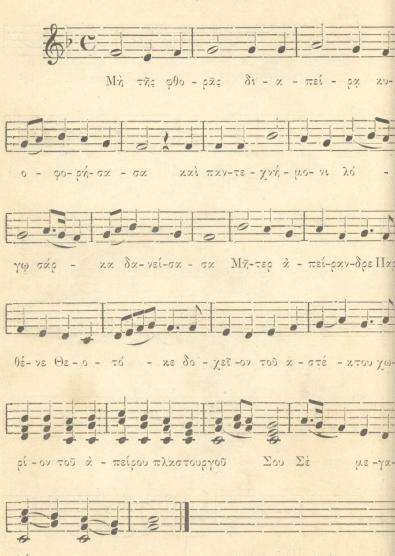

λού

53. Κοντάκιον.

54. Μεγαλυνάριον.

"Etepoy.

νως δο

36. Κοινωνικόν.

57. Είς τὸν Έσπερινόν.

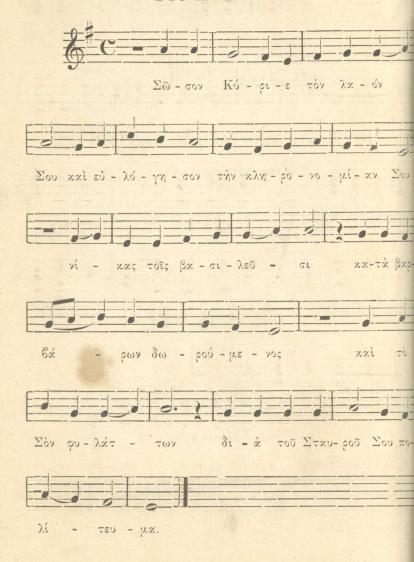
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

58. Κοινωνικόν.

EIE THN EOPTHN TOY ETAYPOY

39. 'Απολυτέκεον.

60. Εἰσοδικόν.

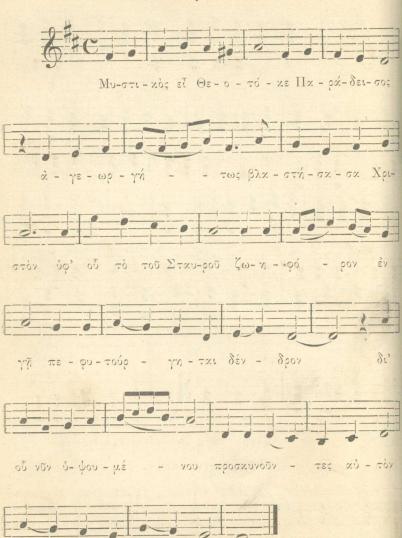

 $\tau \alpha \zeta \sum_{i} \sum_{j} \sum_{i} \lambda_{i} \lambda_{j} - \lambda_{j} \lambda_{j} - \lambda_{j} \lambda_{j} - \lambda_{j} \lambda_{j} - \lambda_{j} \lambda_{j} \lambda_{j} - \lambda_{j} \lambda_{j} \lambda_{j} \lambda_{j} + \lambda_{j} \lambda_{j$

Ο δψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ Σου καινῆ τολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός εὔφρανον ἐν ῆ δυνάμει Σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἐὐττητον τρόπαιον.

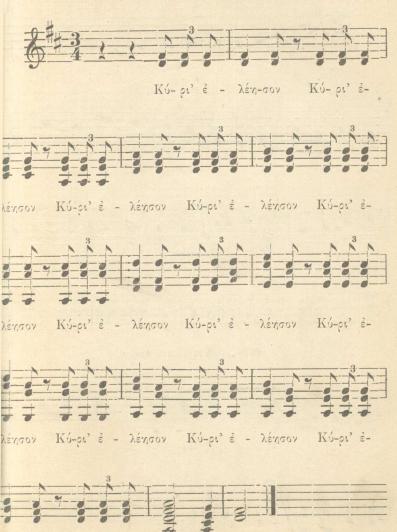
61. Ιδοντάκεον.

62. Μεγαλυνάριον.

 $\Sigma_{\varepsilon}^{\lambda}$ $\mu \varepsilon - \gamma \alpha - \lambda \dot{\nu}$ - $\nu \circ - \mu \varepsilon \nu$.

63. Είς την προσκύνησεν του Σταυρού.

 $\lambda \hat{\epsilon} - \eta - \sigma \circ v$ $K \hat{\upsilon} - \rho \hat{\iota}' \hat{\epsilon} - \lambda \hat{\epsilon} - \eta - \sigma \circ v$.

64. Κοενωνεκόν.

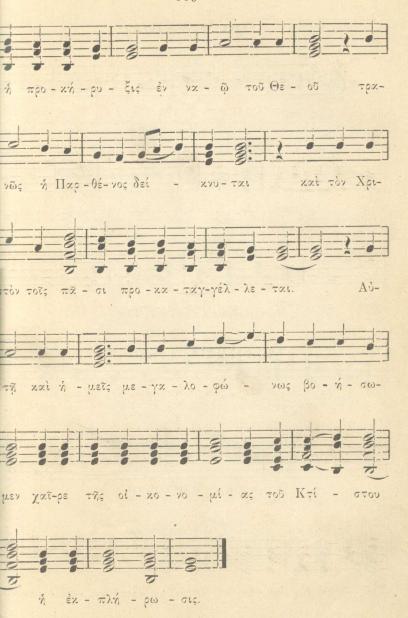
EIΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ 21 NOEMBPIOΥ

65. 'Απολυτέκεον.

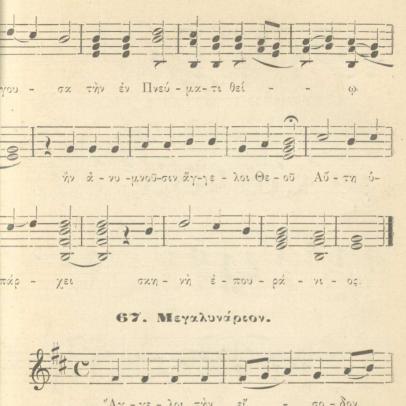

τὸ προ-οί- μι - ον καὶ τῆς τῶν ἀν - θρώ- πων σω- τη- ρί - κς

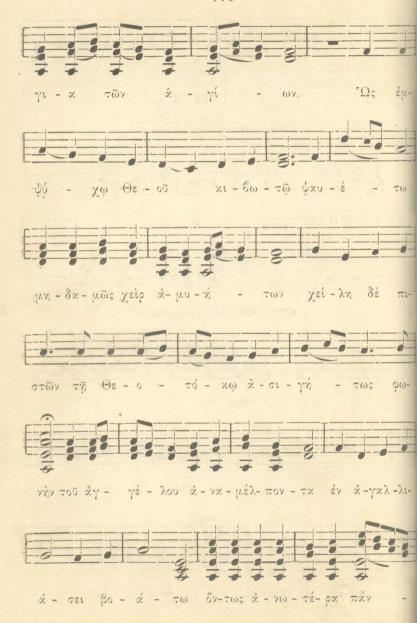

66. Κοντάκιον.

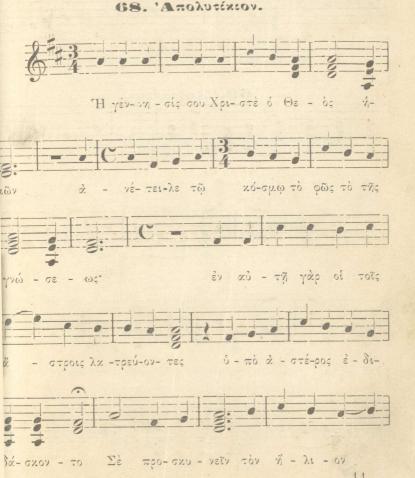

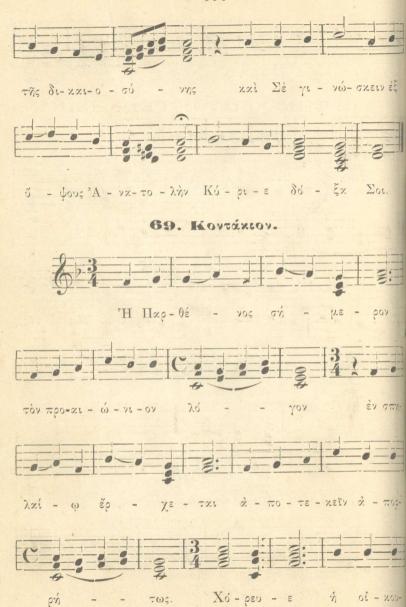

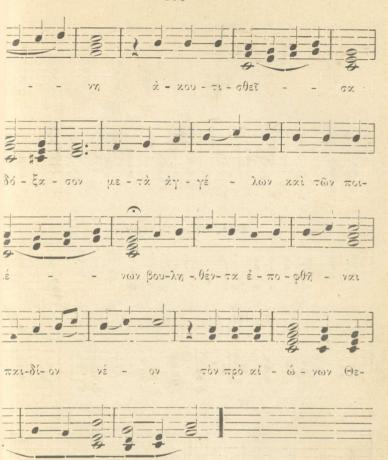

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

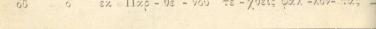

"Η Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει"
Καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
"Αγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι"
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι.
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον,
"Ο πρὸ αἰώνων Θεός.

70. Εἰσοδικόν.

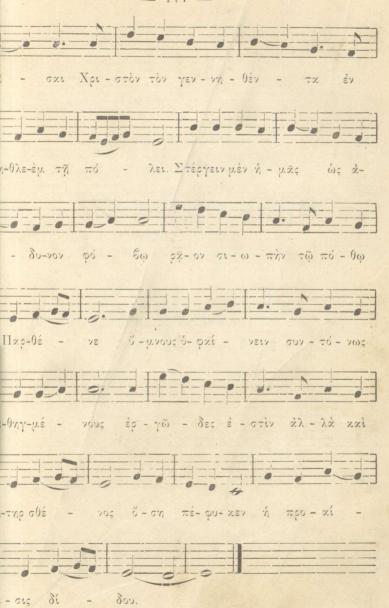

&2 - 20 - 200 - v

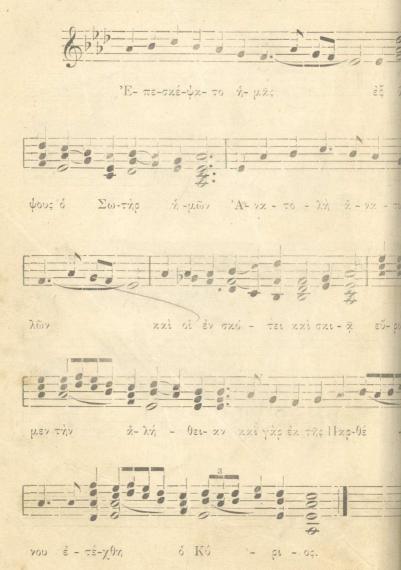
71. Μεγαλυνάριον.

Μά-γοι καὶ ποι - μέ - νες ἦλ - θον προσ- κ

72. Έξαποστειλάριον.

73. Κοινωνικόν.

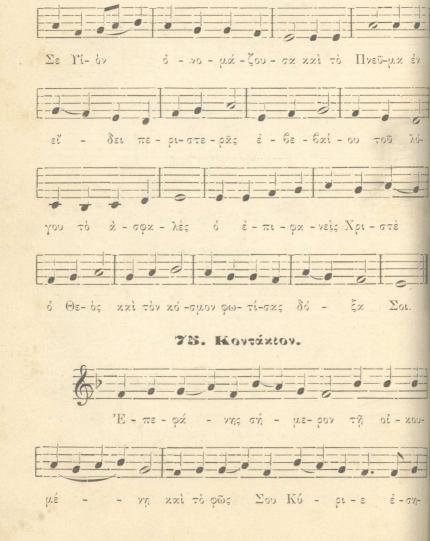

EIΣ TA ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

74. 'Απολυτίκιον.

ή φω - νή προ - σε - μαρ- τύ - ρει Σοι α - γα- πη - τόν

ιει-ώ-θη ἐφ' ἡ-μᾶς ἐν ἐ-πι-γνώ-σει ὑ-μνοῦν-τάς Σε

 $\tilde{\eta}\lambda$ - $\theta\epsilon\varsigma$ $\dot{\epsilon}$ - $\phi\acute{\alpha}$ - $\nu\eta\varsigma$ $\tau\dot{\delta}$ $\phi\tilde{\omega}\varsigma$ $\tau\dot{\delta}$ $\dot{\alpha}$ - $\pi\rho\acute{\delta}$ - $\sigma\iota$ - $\tau \delta\nu$.

[°]Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ ωάννη ἔκβοᾳ˙ μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με, σῶσαι γὰρ ἥκω ᾿Αδὰμιν πρωτόπλαστον.

76. Eigobenov.

77. Μεγαλυνάριον.

σω-τη - ρί - ας $\dot{\epsilon}$ - πά-ξι- ον κρο - τοῦ - μεν

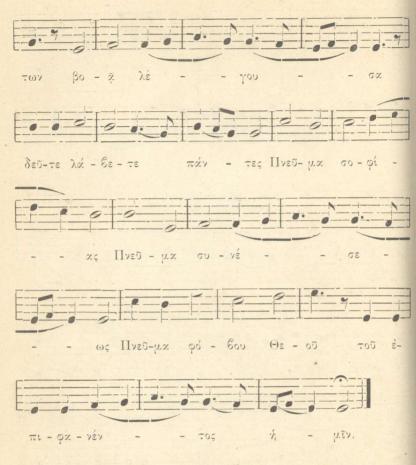

78. Κοινωνικόν.

79. Είς τὸν άγιασμον τῶν Θευφανείων.

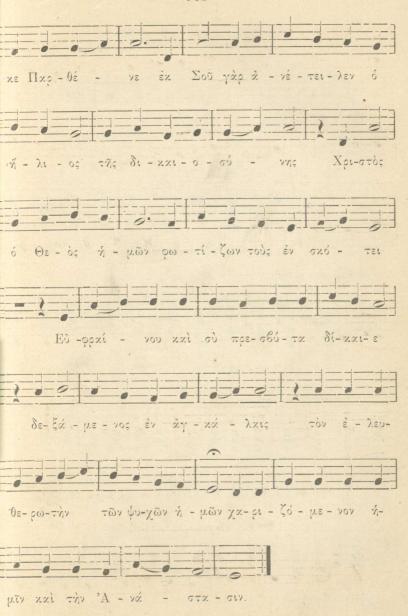

EIZ THN YHAHANTHN

80. 'Απολυτίκιον.

81. Eisobenov.

τὸ σω-τή - ρι - ον αὐ- τοῦ ἐ - νχν- τί- ον πάν- των τῶν ἐ-

θνῶν. $\Sigma \tilde{\omega}$ - σον $\tilde{\eta}$ - $\mu \tilde{\alpha} \tilde{\varsigma}^* \tilde{\Gamma}^{\epsilon}$ - $\dot{\epsilon}$ $\Theta \epsilon$ - $ο \tilde{\sigma}$ $\dot{\delta}$ $\dot{\epsilon} \gamma$ $\dot{\alpha} \gamma$ -

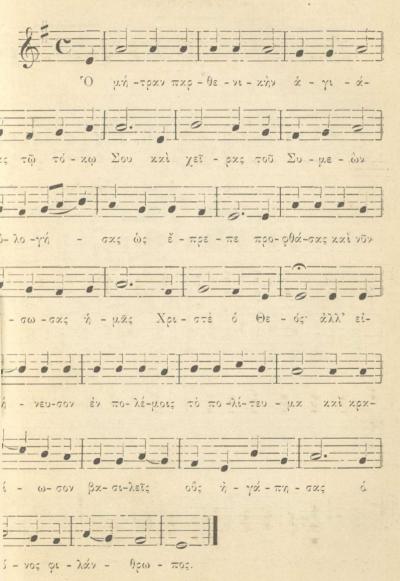
κά -λαις του δι - καί-ου Συ-με - ων

βα - στα-

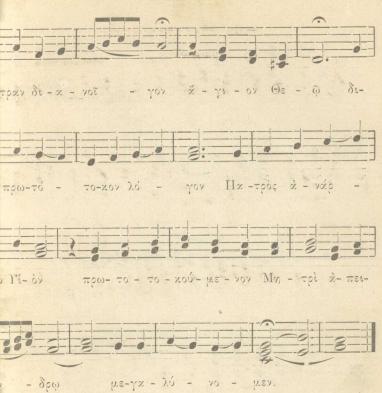
χθεὶς ψάλλοντάς Σοι άλ -λη-λού - ι - α.

82. Κοντάκιον.

83. Μεγαλυνάριον.

Κοινωνικόν, Ποτήριον, σελ. 68.

EIE THN EOPTHN TOY EYAFFENIEMOY

84. 'Απολυτέκεον.

 $\Sigma \acute{\eta}$ - $\mu\epsilon$ - $\rho o \nu$ $\tau \widetilde{\eta} \dot{\zeta}$ $\sigma \omega$ - $\tau \eta$ - $\rho \acute{t}$ - $\alpha \dot{\zeta}$ $\mathring{\eta}$ -

χά-ριν εὐ - αγ- γε -λί- ζε - ται. Δι - ὁ καὶ ἡ - μεῖς σὺν αἰ

 $\tau \tilde{\phi} \qquad \quad \tau \tilde{\eta} \; \Theta \epsilon - \sigma \; - \; \tau \tilde{\sigma} \; - \; \varkappa \tilde{\phi} \; \beta \sigma \; - \; \tilde{\eta} \; - \; \sigma \tilde{\omega} - \mu \epsilon \nu^{\bullet} \qquad \qquad X \varkappa \tilde{\tau} - \beta \epsilon$

με-χα-ρι-τω-μέ - νη δ Κύ-ρι - ος με-τὰ Σοῦ.

85. Eigobenov.

Σῶσον ήμᾶς Υίὲ Θεοῦ ὁ δι' ήμᾶς σαρχωθεὶς κτλ.

86. Κοντάκιον.

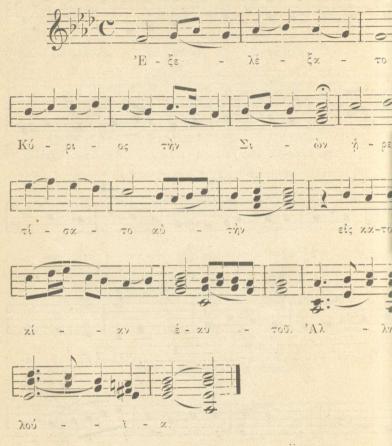

87. Μεγαλυνάριον.

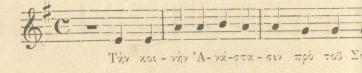

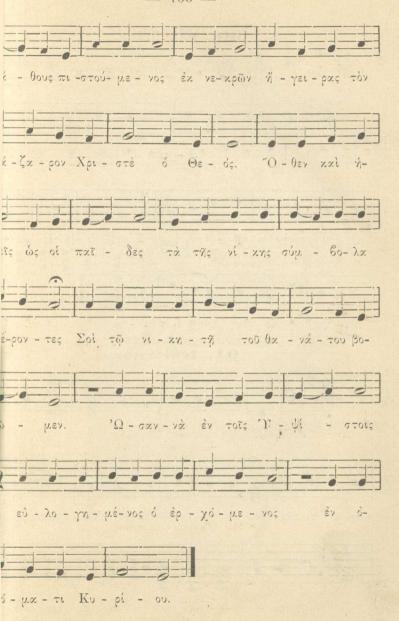
88. Κοινωνικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

89. 'Απολυτίκιον.

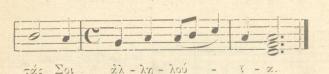

90. Είσοδικόν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

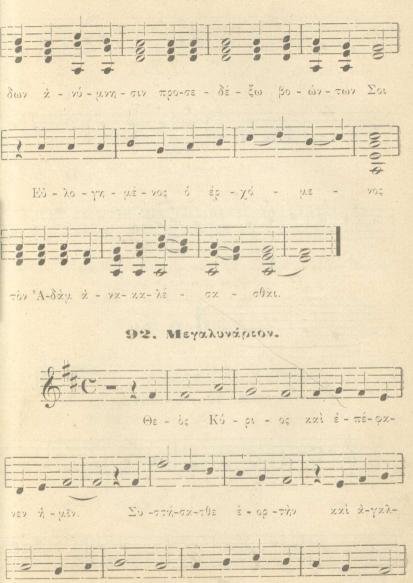
91. Κοντάκιον.

τῶν ἀγ - γέ - λων τὴν αἴ- νε - σιν καὶ τῶν

λό - με - νοι δεσ. - τε με - γα - λό - νω - μεν <math>Xρι - στόν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

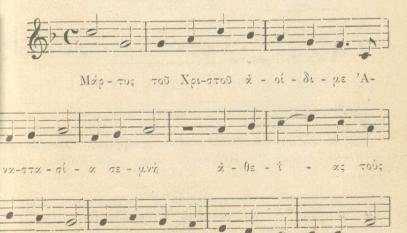
Έσοταζομένης εν τῷ φερωνύμω ναῷ τοῦ 'Αρσακείου.

HOIHEIE HMETEPA

οιηθεῖσα τῆ προτροπῆ τοῦ τότε Προέδρου 'Αρχιεπισκόπου Νικηφόρου Καλογερᾶ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

(Των έν τοις Μηναίοις τροπαρίων κριθέντων ακαταλλήλων τοις κορασίοις).

94. Προσόμοια.

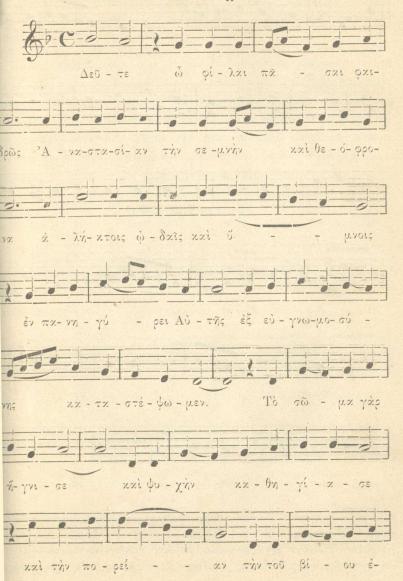
 $\ddot{\alpha}_{y-}$ θρα - κας $\ddot{\alpha}$ - παν- τας κα - τέ- σδε - σας στα-λαγ- μοῖς

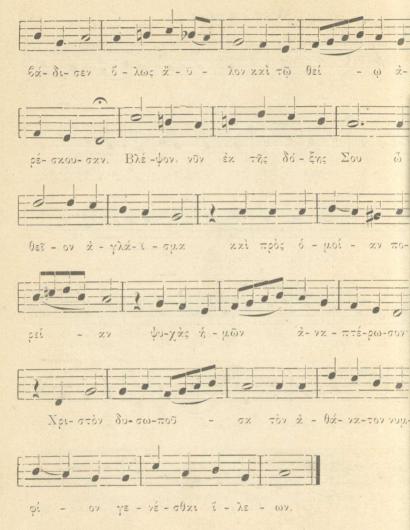

Χαῖρε παρθενίας ἄγαλμα, *Αναστασία σεμνή, ή τὴν ὕλην μισήσο καὶ Χριστὸν ποθήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον Χάριτος πάσης σκε γεγένησαι σαὐτὴν τοῦ Πλάστου οἶκον ἀπείργασαι. *Ω ποῖον ἔπαι ἐξυμνῆσαι δύνανται χείλη βροτῶν, κόρη καλλιπάρθενε, παρθέν σέμνωμα.

Βλέψον οὐρανόθεν πάνσεμνε, τὰς τῷ τεμένει τῷ σῷ, προσαδού τὸν ὕμνον Σ οι, εὐλαβεῖς νεάνιδας, ἐν-χαρᾳ καὶ φαιδρότητι τῆς εάγνείας λάτρεις θερμόταται, καὶ καρτερίας εὕγλωττοι κήρυκες. $^{*}\Omega$ καίνσεμνε, μὴ ἐλλείπης πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ ποεσβεύειν ἄλη Χριστὸν τὸν Κύριον.

95. 'Απόστιχα.

Χαῖρε ὧραιοτάτη τρυγών, περιστερά τε ή καλή καὶ ἀκέραιος, πρὰ θρόνον ἀνιπταμένη, τοῦ αἰωνίου Πατρὸς, ταῖς τῶν ἀρετῶν Σου θείαι πτέρυξιν. Ἐκεῖθεν αὐγάζουσα, σελασφόρα διδάγματα, μετὰ ἀγάπης καὶ στοργῆς, καὶ γλυκύτητος, ἐπιβλέπεις νῦν τὰς φαιδρῶς προσφδούσα

οι, υμνον θεοτερπέστατον, άγνῶν ἐκ στομάτων τε, καὶ ἐκ καρδίας αρούσης, ψυχῆς πιστῆς καὶ εὐγνώμονος. Χριστὸν τὸν νυμφίον μὴ λείπης δυσωποῦσα γενέσθαι ἵλεων.

Νεῦσον πρὸς ὅμνους σῶν ἱκετῶν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν ποιητὰ ιῶν, καὶ κάθαρον τὰς καρδίας, πάσης ἐννοίας φθαρτῆς, καὶ πρὸς ἱους πόθους ἀνακαίνισον. "Ιν' οὕτως εὐφραίνωνται, τὰ μακάρια εύματα, τῶν ἱδρυσάντων, τὸ σεμνὸν τοῦτο τέμενος, πάσης χάριτος ιὰ σοφίας καθίδρυμα. Χῦσον τὴν εὐλογίαν Σου, ὧ Πάτερ αἰώνιε, ιὰ τοῖς πονοῦσιν ἀπαύστως πρὸς πᾶν καλὸν καὶ θεάρεστον ἐμπνέων καίρως τἀγαθὸν καὶ τὸ συμφέρον πρὸς δόξαν ἄφθιτον.

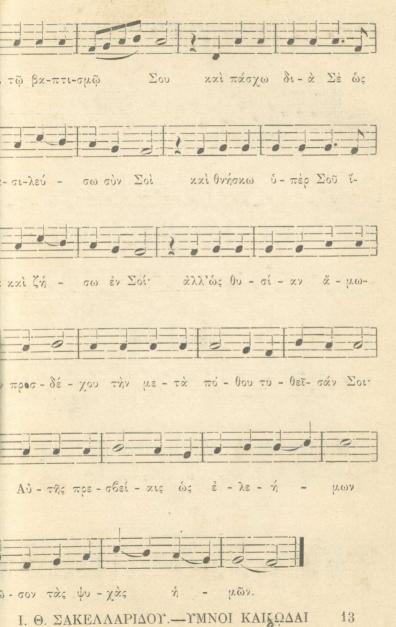
96. Δοξαστικόν.

97. 'Απολυτέκεον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ (Ποίησις ήμετέρα).

98

Χαῖ - ρε τῶν παρ - θέ - νων δ - πογραμ- μὸς

 $x\alpha i \tau \eta c \dot{\epsilon} x - x \lambda \eta - \sigma i - \alpha c \dot{\alpha} - \gamma \alpha - \phi \alpha i - \rho \epsilon - \tau c \theta \eta \sigma \alpha \upsilon - \rho c \dot{\alpha}$

μώ - μη-τον θο - μα κρη - πὶς τῆς εὐ - σε - θεί - ας ά-

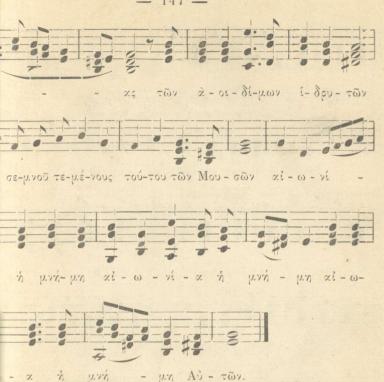

γλά-ϊ-σμα μαρ - τύ- ρων 'Α- να-στα - σί - α πο - λύ-α- θλε

YMNOE YMEP TON IAPYTON YAAAOMENOE EIE TA AINTYXA

I. O. EAKEAAAPIAOY

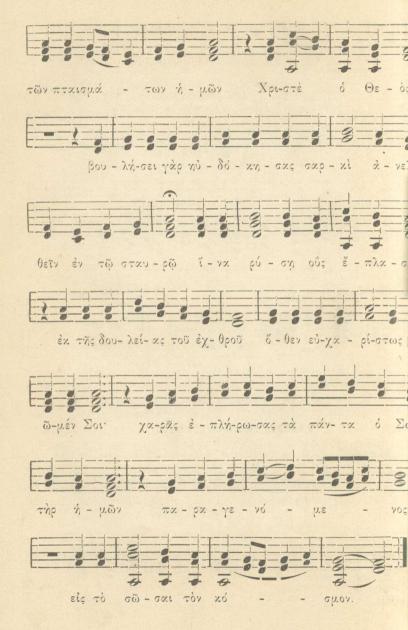

KYPIAKH THE OPOOLOEIAE

100. 'Απολυτίκιον.

EIΣ THN 26 7 BPIOY. EOPTHN TOY AFIOY IΩANNOY TOY ΘΕΟΛΟΓΟΥ

101. Είς τὸν "Ορθρον. "Εξαποστειλάριον.

Βροντῆς υίδς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ 'Εν 'Αρχῆ ἦν Λόγος, 'Απόστολε 'Ιωάννη. 'Επιπεσών τῷ στήθει γὰρ, πιστῶς τοῦ Δεσπότου Σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος θεολογίας τὰ ὁεῖθρα, κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Θεοτοκίον.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου Σου, παρισταμένη πάναγνε, σὰν μαθητῆ παρθένῳ, ἰδού, φησιν, ὁ Υίός Σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ θητῆ ὡσαύτως δέ, ἰδού, φησιν, ἡ Μήτηρ Σου. Μεθ' οὖ Σε πάντες νοῦμεν, Θεογεννῆτορ Παρθένε.

102. Πάσα πνοή κτλ.

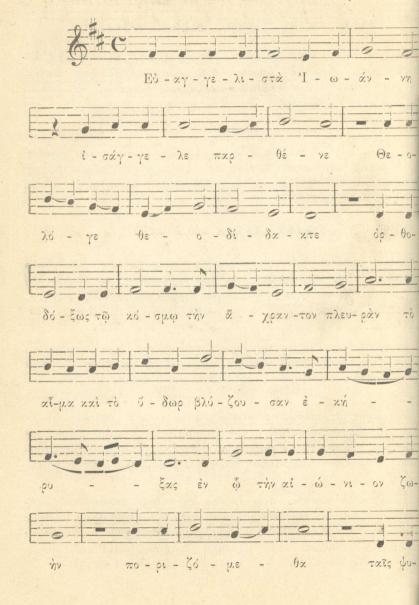
Μάχαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίο θερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήως, πλέον πάντων πέφυκας, μαθητῶν ἀγαπώμενος τῷ παντεπόπτη
είγφ καὶ κρίνοντι, ζυγοῖς δικαίοις τὸν κόσμον ἄπαντα. Τῆς καθαρόείος καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεοκάριστε.

Θεολογίας νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, ὰ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε τῆ τῆς Τριάδος γνώσει ν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος. Στύλος γενόμενος, καὶ ρέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίμα, τῆς Σοφίας ἄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον όμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὅμμα τὸ πάνσεπτον, νάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην μοτοῦ.

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, βασιλείαν ἀσάλευν, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ θεωρίας θείας
όλαυσιν, καὶ πλουτοδότου Χριστοῦ χαρίσματα νοῦν ὑπερβαίνοντα
ὰ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῷ
μψας.

103. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

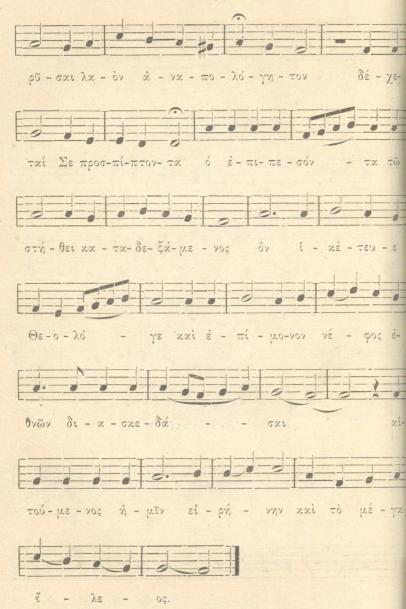

104. Kat võv.

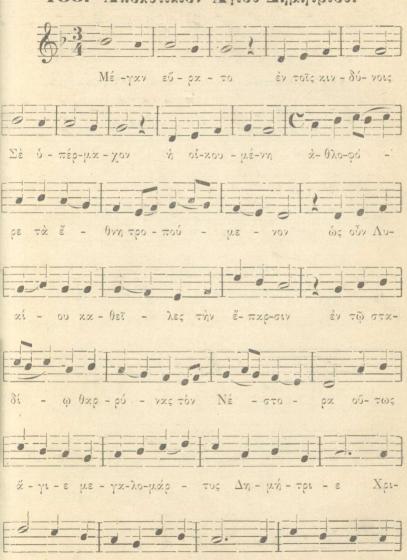

105. 'Απολυτέκεον.

106. 'Απολυτίκου 'Αγίου Δημητρίου.

στὸν τὸν Θε - ὸν $\hat{\iota}$ - κέ-τευ - ε $\delta \omega$ - $\rho \hat{\eta}$ - $\sigma \alpha$ - $\sigma \theta$ ε $\hat{\eta}$ -

107. 'Απολυτίκιον 'Αγίου Νικολάου.

Κα-νό-να πί-στε-ως καὶ εί-κό-να πρα-ό-τη-τος

έγ-κρα-τεί-ας δι -δά-σκα-λον ά - νέ- δει- ξέ Σε τῆ ποίμνη Σου

ή τῶν πραγμάτων ἀ - λή- θει - α δι - ὰ τοῦ-το ἐ- κτή-σω

τῆ τα-πει-νώ - σει τὰ δ - ψη-λὰ τῆ πτωχεί-α τὰ πλούσι-α.

Πά-τερ ὶ - ε -ράρ-χα Νι- κό - λα - ε πρέσθευ- ε Χρι-

στῷ τῷ Θ ε - ῷ $\sigma \omega$ - θ ῆ - νχι τὰς ψυ - χὰς ἡ - μῶν.

108. 'Απολυτίκιον 'Αγίων Πατέρων.

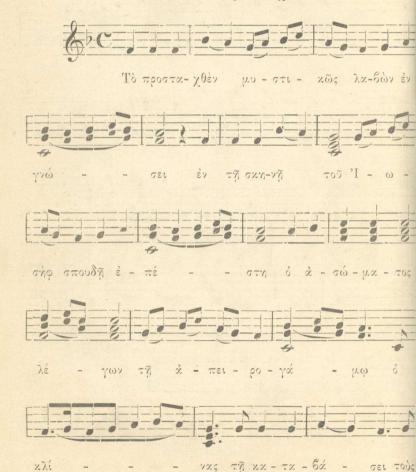

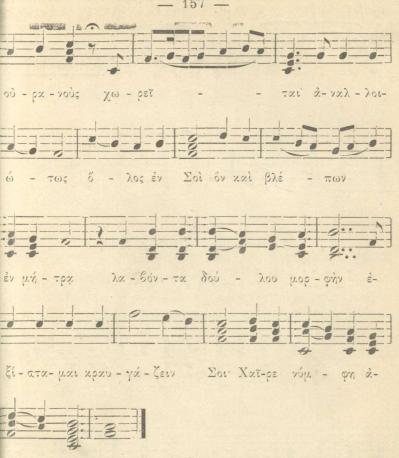
CRO

8888888888888888888

O AKAGIETOE YMNOE

109. Τὸ προσταχθέν.

110. Χαΐρε νύμφη.

νύμ. - φευ - τε.

Τῆ ὑπερμάχω, ἴδε σελ. 131.

III.

'Α - νοί- ξω τὸ στό-μα μου καὶ πλη-ρω-θή

 $\beta \alpha - \sigma \iota - \lambda \iota$ - $\delta \iota$ $\mu \eta - \tau \rho \iota$ $\times \alpha \iota$ $\delta - \phi \theta \eta - \sigma \circ - \mu \alpha \iota$

θό - με - νος ταύ - της τὰ θαύ - μα - τα.

 X_{Q ιστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφQαγισμένην Σ ε πνεύματι, ὁ μέγας Qχάγγελος, άγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει Σ οι, χαῖQε χαQας δοχεῖον, ἦς τῆς πQομήτοQος ἀQα λυθήσεται.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον τος ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων βασιλέως. Χαῖρε ἀπειρόμε, κόσμου διάσωσμα.

'Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἦς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέημεν' χαῖρε ἡδύπνοον κρῖνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον' θυμίαμα σμον, μύρον πολύτιμον.

112.

Τούς σούς

ύ-μνο - λό-γους Θε - 0-

Στάχυν ή βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖ ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατο πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ή τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστο χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἄμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς

πταίσματα χαῖρε θερμόν ίλαστήριον.

Χαΐρε πύλη μόνη, ην δ Λόγος διώδευσε μόνος η μοχλούς, κ πύλας "Αδου Δέσποινα, τῷ τόκῷ Σου συντρίψασα χαῖρε ή θεία εἴσοδ τῶν σωζομένων πανύμνητε.

113.

Έν, φωναῖς ἀσμάτων πίστει, Σ οὶ βοῶμεν πανύμνητε, χαῖρε πῖον ε καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε μάννα ουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῆ σῆ νηδύϊ, ἄχραντε πως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἰων Σου, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων.

Σε την πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, ρέ Σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράια, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

114.

- ξη Σου Σύ γὰρ ὰ- πει - ρό- γα - με Παρ - θέ Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ. -- ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ 14

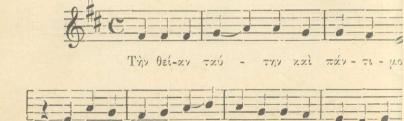
Οδον ή κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε, ή κατακλυσμοῦ άμαρτίας σώσασα κόσμον χαίρε θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλ φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

'Ισχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε, τόπε άγιάσμ τῆς δόξης νέκρωσις Αδου, νυμφών δλόφωτε χαῖρε τῶν ἀγγέ

χαρμονή, χαΐοε ή βοήθεια των πιστως δεομένων Σου.

Εὐρύχωρον στήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε, κόχλος ή τὸν δ μαργαρίτην, προαγαγούσα χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρός καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων Σε, Θεοτόκε έκάστοτε.

115.

τε-λοῦντες έ-ορ-τὴν οἱ <math>θε-ά-φρο-νες τῆς Θε-

τὸν ἐξ αὐ - τῆς τε - χθέν - τα Θε- ὸν δο - ξά-ζον - τες.

[°]Εκ Σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ σβέσασα, ὅθεν νῶμέν Σοι, χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, δν Γεδεών Παρθένε ροεθεάσατο.

'Ιδού Σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ μητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων καὶ τῶν σκανδάλων πάντων ῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ πραυγάζειν Σοι ῖρε ἡ ἄφλεπτος βάτος, νεφέλη δλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως

ισκιάζουσα.

116.

*Ανυμνοῦμέν Σε, βοῶντες χαῖρε ἄχημα, ἡλίου τοῦ νοητοῦ ἄμπελ ἀληθινή τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα οἶνον στάζοντα, τὰς ψυχὰς εὖφραίνοντα τῶν πιστῶς Σε δοξαζόντων.

'Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε θεόνυμφε, ἡ δάβδος μυστική' ἀνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε Δέσποινα, δι' i

χαρᾶς πληρούμεθα καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

'Ικετεύομεν, οἱ δοῦλοί Σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν' κλῖνο τὸ οὖς Σου άγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς' κο συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν Σὴν πόλιν Θεοτόκε.

Νηδύϊ τὸν λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάακτι ἔξέθοεψας, νεύματι τὸν τοέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, άγνὴ, ἡ ψάλλομεν: Τὸν Κύοιον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπεουψοῦτε εἰς πάντας ρὸς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτω τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου Σου, αῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι καὶ ἡ φλεγόμενοι, ἀκήρατε άγία Παρθένε ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας οὺς αἰῶνας.

[°]Η κόσμω τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ης ἀπὸ γης πρὸς ὕψος ἤρθημεν, αίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν ελφδούντων ἀγνή: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς ἀντας τοὺς αἰῶνας.

118.

"A - $\pi\varkappa_{\xi}$ $\gamma\eta$ - $\gamma\epsilon$ - $\gamma\dot{\eta}_{\xi}$ $\sigma\varkappa_{\xi}$ - $\tau\acute{\alpha}$ - $\tau\omega$ - $\tau\ddot{\phi}$

Ίνα Σοι πιστοί, τὸ χαῖρε κραυγάζομεν οἱ διὰ Σοῦ τῆς χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι τῆς ἀιδίου, δῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆ άλώσεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος κόρη παραπτώσεων ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

"Ωφθης φωτισμός, ήμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν Σοι χαῖρ ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον χαῖρε Εδὲμ ἀνοίξασ τὴν κεκλεισμένην άγνὴ, χαῖρε στύλε πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνο ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στωμεν εὐλαβως, ἐν οἴκω Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐκβοήσωμεν χαῖρε σμου Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ωμος ἐν γυναιξι καὶ καλή χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς τῆς κληρονομίας Σου τὰς άμαρτίας ἡμῶν πάσας ραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν Σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀρτως Σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἐλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι ριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Είτα ψάλλεται: «Τῆ ὑπερμάχω» ἴδε σελ. 131.

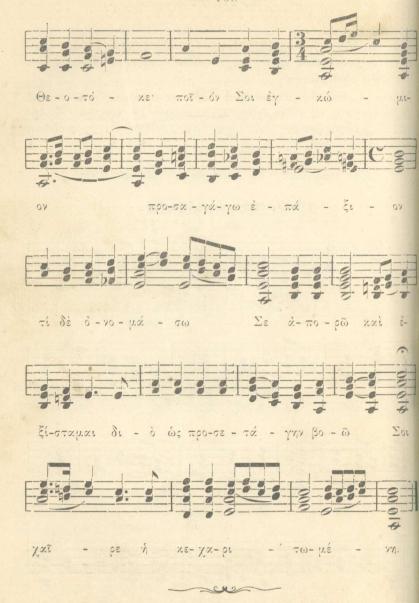
119. Τήν ώραιότητα.

The δ_{τ} par $-\delta - \tau n - \tau \alpha$

ό Γα-βρι - ήλ κα - τα- πλα - γεὶς έ - βό - α Σοι

EIZ THN AEITOYPTIAN TON HPOHTIAZMENON

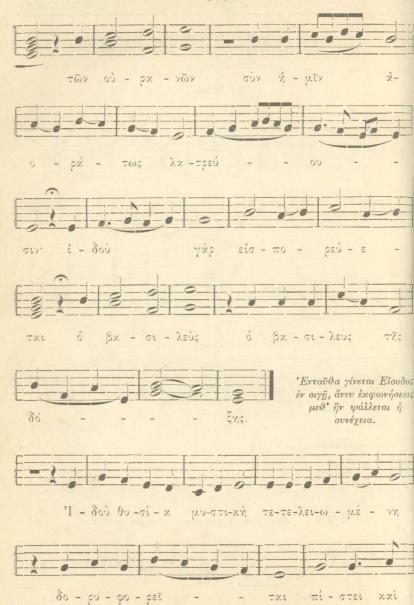

121. 'Αντί τοῦ Χερουβικοῦ ψάλλεται τόδε.

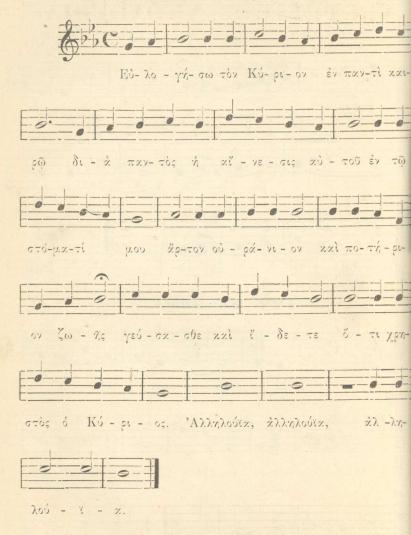

123. 'Αντί τοῦ εἴδομεν τὸ φῶς.

399999999999999999

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

124. Etásis A'.

'Α - μωμοι έν ό - δῷ ἀλ - λη - λού -

 $\epsilon = -\infty$. E3- λ 0 - γ n - τ 0 ϵ ϵ $\tilde{\epsilon}$ K5 - ρ ϵ - ϵ δ ϵ - δ α -

 $\Delta \lambda = -\lambda \eta - \lambda o \delta - \tau - \infty$.

τοῦ ἐ - πι - θυ - μῆ - σαι

τὰ κρί - μα - τά Σου ἐν παν-

τὶ και - οῶ. ᾿Αλληλούτα.

2- To 2- xn - 86 - xc

βε-δαί-ω - σόν με έν τοῖς

λό - γοις Σου. 'Αλληλούτα.

 $K\lambda \tilde{\varepsilon}$ - you thu $xx\rho$ - $\delta \tilde{\varepsilon}$ - xy $\mu o \omega$ $\varepsilon \tilde{\varepsilon}$;

τὰ μαρ-τύ-ρι - ά

καὶ μή είς πλε - ο

'Αλληλούϊα.

 $^{\prime}A-\theta _{0}-\mu _{1}-\alpha \quad \times \varkappa -\tau _{2}-\sigma \chi _{2}$ $\mu _{2}$

 $\delta - \mu x \rho - \tau \omega - \lambda \tilde{\omega} v$ $\tau \tilde{\omega} v = \tilde{\epsilon} \gamma - \kappa \alpha - \tau \alpha - \lambda \epsilon \mu - \tau \alpha - \nu \delta v - \tau \alpha = \kappa \kappa \omega - \kappa \alpha - \kappa \omega - \kappa \omega = \kappa \omega - \kappa \omega = \kappa \omega + \kappa \omega = \kappa \omega$

πάν- των τῶν φο - δου - μέ- νων Σε καὶ τῶν φυ-λασ- σόν-

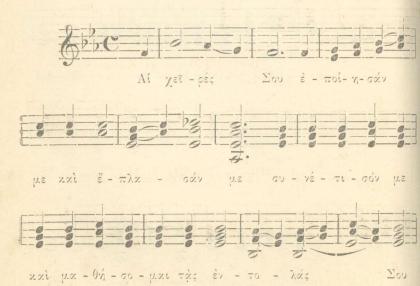

των τὰς ἐν - - το - λάς Σου. ᾿Αλληλούῖα.

Δόξα, Καὶ νῦν.

125. Tráces B'.

 $\delta_{t-} \times x_{t-} \omega - \mu \alpha - \tau \alpha \sum_{i} \sum_{j} \delta_{t-j} = -\zeta_{t-j} - \zeta_{t-j} - \tau \gamma_{t-j} - \delta_{t-j}$ 'Ελέησόν με Κύριε.

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ 15

'Α-πό τῶν κρι- μά-των Σου οὐκ ἐ - ξέ-κλι -

ő - τι σὸ ἐ - νο - μο - θέ - τη - σάς

 $\mathring{\epsilon}$ - $\lambda \acute{\epsilon}$ - η - $\sigma \acute{o} \nu$ $\mu \epsilon$ $K \acute{o}$ - $\rho \iota$ - ϵ .

Και - ρός του ποι - ή -σαι τῷ Κυ - ρί-

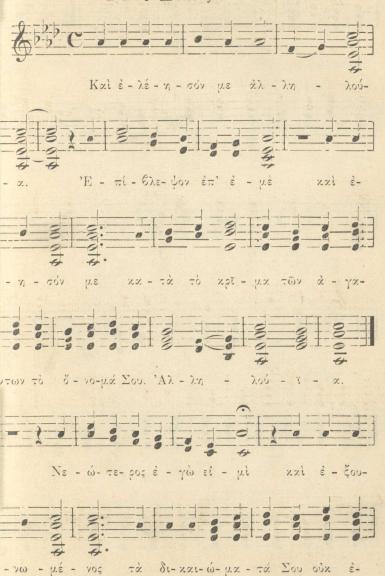
 $\delta \iota - \varepsilon - \sigma \varkappa \dot{\varepsilon} - \delta \varkappa - \sigma \varkappa \dot{\varepsilon} + \sigma \varkappa$

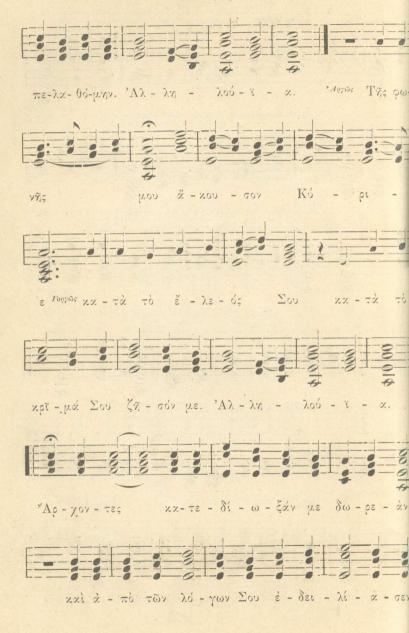
'Ελέησόν με Κύριε.

 Δ όξα καὶ γῦν. Καὶ $\hat{\varepsilon}$ - $\lambda \hat{\varepsilon}$ - η - σόν με $K \hat{\upsilon}$ - $\rho \hat{\upsilon}$ - ε .

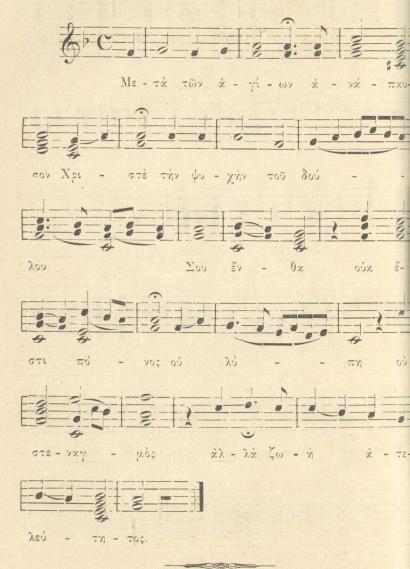
126. Stáges F'.

127. Τὰ Εὐλογητάρια και εἶτα τόδε.

2222222222222222222222222222222222

TYTIKH DIATAEIE

EΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩ ΑΡΣΑΚΕΙΩΙ

) ἱερεύς : Εὐλογητός Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Χορός : Θεὸς Κύριος. Εἶτα ψάλλομεν χῦμα τόδε.

128.

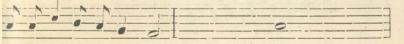
Τῆ Θεοτόκφ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, άμαρτωλοί καὶ ταπεινοί

κὶ προσπέσωμεν ἐν με- τα -νοί - ᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς

έσποινα βοήθησον έφ' ήμεν σπλαγχνισθείσα. επεύσον απολλύμεθα

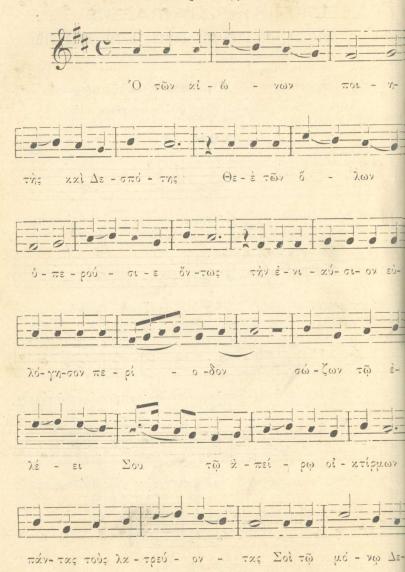

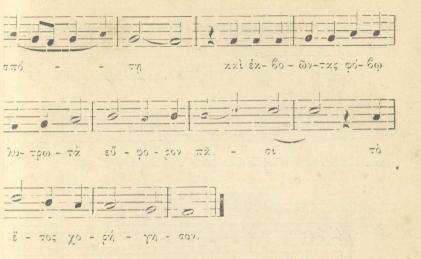
ύ- πό πλήθους πταισμά-των. μη ἀποστρέψης σούς δούλους κενούς

έ γάρ καὶ μόνην έλπίδα κεκτή - με - θα.

129. Δόξα Πατρί. Τής Ίνδικτιώνος.

Καὶ νῦν. 'Η ἀμνάς Σου 'Ιησοῦ, ἴδε σελ. 144. Έτα ἀναγινώσκεται ὁ Πεντηκοστός ὑπὸ δὲ τοῦ ἱερέως προανεγνώσθη ὅλος ὁ Κανὼν κατ' ἰδίαν μυστικῶς.

130.

Καὶ εὐθὺς "Αγιος ὁ Θεὸς ἴδε σελ. 23, μεθ' δ ὁ ᾿Απόστολος το ἀγιασμοῦ «ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» καὶ ἑξῆς ὁ άγιασμός.— Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου ἴδε σελ. 104.

 ψ άλ-λειν ή - μᾶς τῶν ἀγ-γέ - λων τὸν $\ddot{\mathbf{u}}$ - μνον.

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ (Χῦμα)

132.

Σή- με-ρον δ Χρι- στός έν Βη-θλε - έμ γεν - νᾶ-

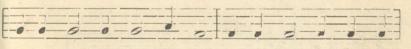

ται έκ Παρ - θέ - νου.

 $\Sigma \acute{\eta}$ - γ .e- ρ ov \acute{o} $\ddot{\alpha}$ - $\gamma \times \rho$ - χ os $\ddot{\alpha} \rho$ -

χε - ται απὶ ὁ Λό-γος σαρ - ποῦ - ται. Αἱ δυ - νά - μεις τῶν

 $o\mathring{v}-px$ -* $v\~{w}v$ $\mathring{\alpha}$ - $\gamma \acute{\alpha}\mathring{\lambda}$ - $\mathring{\lambda}ov$ - $\tau α\iota$ v v $\mathring{\alpha}$ $\mathring{\gamma}$ $\mathring{\gamma}$ $\mathring{\alpha}$ \mathring{v} $\mathring{\gamma}$ $\mathring{\alpha}$ \mathring{v} + \mathring{v}

θρώ-ποις εὐ - φρχί-νε- τχι. Οἱ μά - γοι τὰ δῶ- ρα προσ- φέ-

ρου - σιν οί ποι - μέ - νες τὸ θαῦ - μα αη - ρύτ- του - σιν.

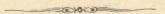
H- $\mu\epsilon \tilde{\tau}_{\epsilon}$ $\delta \hat{\epsilon}$ $\hat{\alpha}$ - $\kappa \alpha$ - $\tau \alpha$ - $\tau \alpha$ $\hat{\tau}$ $\hat{\sigma}$ - $\tau \alpha$ $\hat{\sigma}$ - τ $\hat{\sigma}$ - τ

 $e\dot{n}$ - νn $\dot{\epsilon}\nu$ $\dot{\alpha}\nu$ - $\theta e\dot{\omega}$ - $\pi o i = \dot{\epsilon}\dot{\nu}$ - δo - $\chi \dot{i}$ - χ .

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

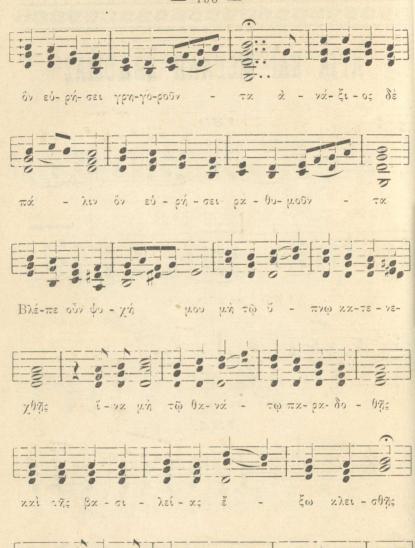

'Ι - δου δ νυμ - φί- ος ἔρ- γε - ται

μέ- σφ τῆς νυ - ατὸς καὶ μα - κά-ρι - ος ὁ δοῦ - λος

' Αόρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὡράθης
Καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων κτανθῆναι
' Ημῶν τὸ κατάκριμα κατακρίνων τῷ πάθει Σου;
' Όθεν αἴνεσιν μεγαλωσύνην καὶ δόξαν
' Αναπέμποντες τῆ ἐξουσία Σου Λόγε
Συμφώνως δοξάζομεν.

136.

Σω -τήρ μου κε - κο

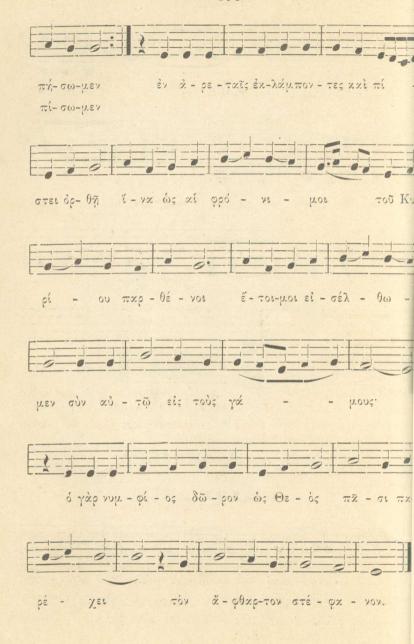
- oun - vé - vov

2.2

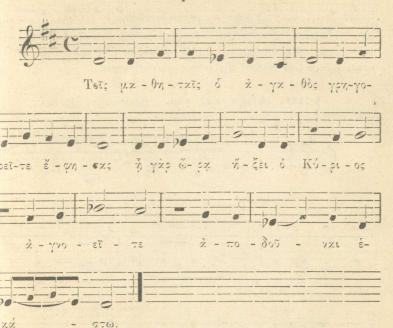

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

138. 'Ωδή Θ΄.

[°]Εν τῆ δευτέρα Σου φρικτῆ παρουσία Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις ε σύνταξον, τῶν πταισμάτων παριδών μου τὰ πλήθη.

'Η τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῷ υήσασα, Σὲ ὑμνοῦμεν Παναγία Παρθένε.

МЕГАЛН ТРІТН

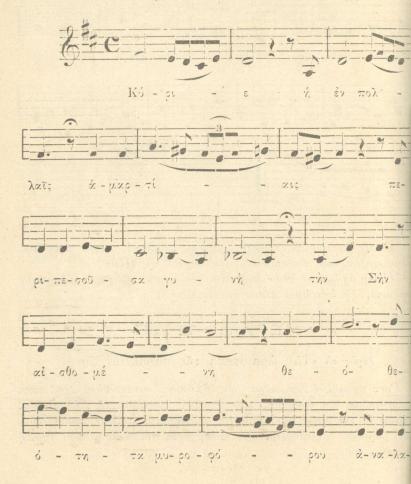
Πρός τὸ «Τὰν ώραιότητα τῆς παρθενίας Σου».

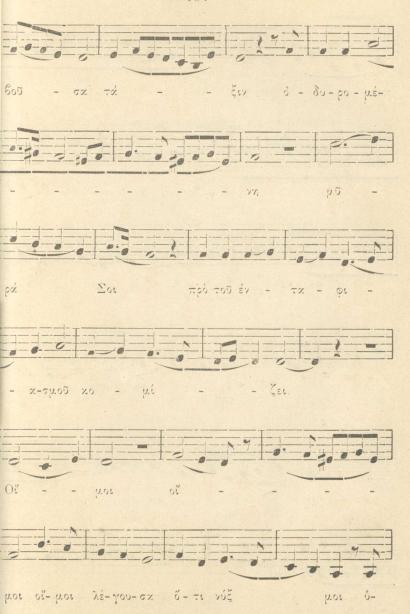
Γυνή προσήλθε Σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά Σου, ποσὶ λάνθρωπε, καὶ δυσφδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῆ Σῆ κελεύσει. νέων δὲ τὴν χάριν Σου, μαθητής ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, ὰ βορβόρφ συμφύρεται διὸ φιλαργυρία πωλεῖ Σε. Δόξα τῆ Σῆ λανθρωπία.

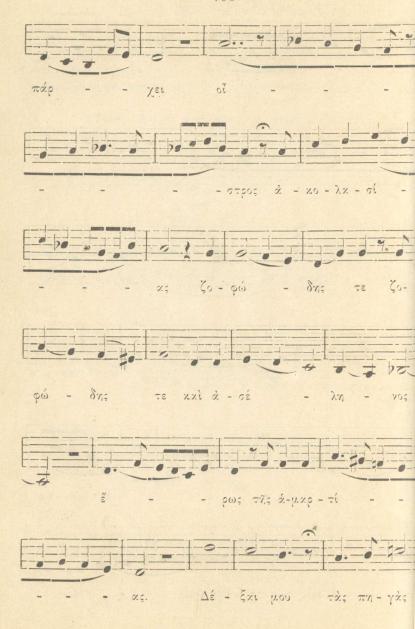
Πρὸς τὸ «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ».

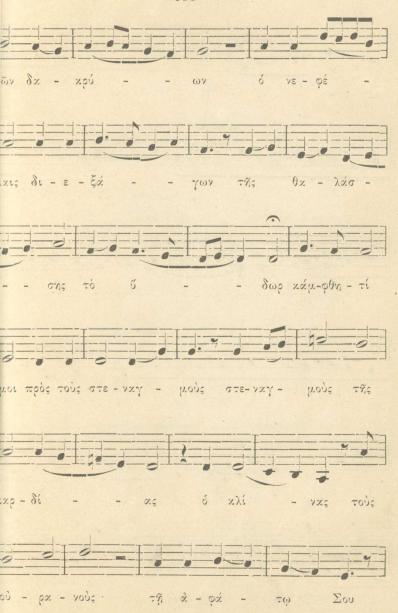
Η πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα Οἰκτίρμων, ἐκμάσσουσα θερμῶ τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, θριξὶ κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐκ βάθος στενάζουσα. Μὴ ἀπώση με, μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι μ μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

139. Δόξα καὶ νον. Κασσιανῆς Μοναχῆς.

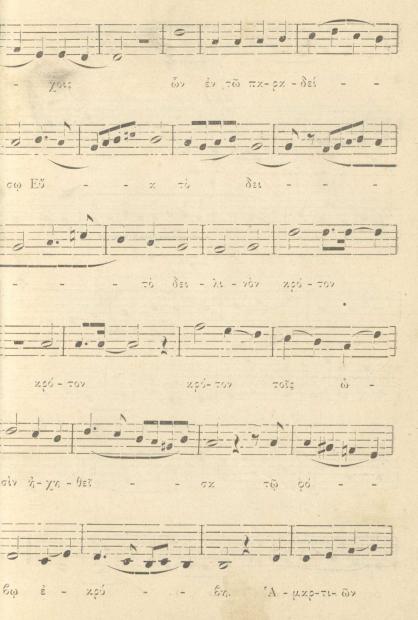

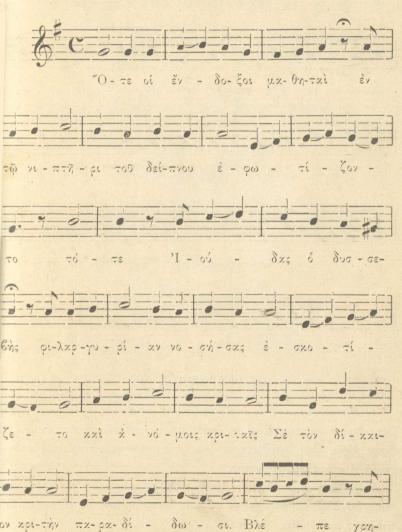

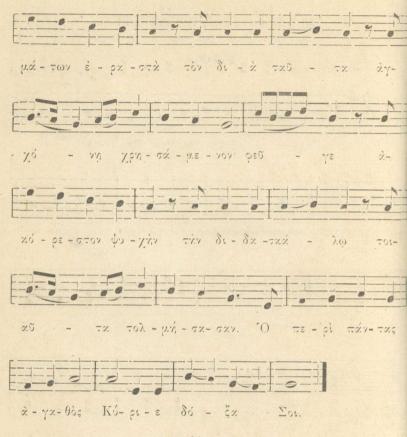

МЕГАЛН ТЕТАРТН

140.

Καθίσματα.

Ο λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίω ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἔνιψε, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς ἀπὸ βαράθρων κακίας, ταπεινούμενος ὑπερβολῆ εὐσπλαγ-χνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς Σου, μυστιχῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν Σου σφαγὴν, δι' ἦς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά Σου τιμῶντες παθήματα.

141. 'Ωбі Н'.

No-mon πx - $\pi p \hat{\phi}$ -wn of μx - κx - $p \epsilon$ - $\sigma \pi o \hat{\epsilon}$ Of $\delta x \epsilon$ - τv - $\mu \phi$ - $\nu \epsilon \epsilon$ of μx - κx - $p \epsilon$ - $\sigma \pi o \hat{\epsilon}$

ên Ba- $\delta \upsilon$ - $\lambda \widetilde{\omega}$ - $\nu \iota$ - $\nu \varepsilon$ - 0ι - $\pi \varrho o$ - $\lambda \iota \nu$ - $\delta \upsilon$ - $\nu \varepsilon \upsilon$ - 0ν - $\tau \varepsilon \varsigma$ ên - $\tau \widetilde{\eta}$ - $\Sigma \iota$ - $\upsilon \omega$ - $\tau \widetilde{\omega}$ - $\lambda \widetilde{o}$ - $\gamma \omega$ - $\tau \varrho o$ - $\tau \varepsilon \varsigma$ - $\varepsilon \gamma$ - $\tau \varepsilon$ - $\tau \varepsilon$

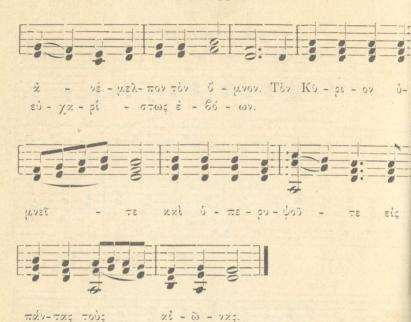
βχ- σι - λεύ-ον- τος χχ - τέ- πτυ - σχν προσ-τχ - γης οί 2 Α - πό-στο-λοι πχ - ρεί- πον - το 2 ποι - μέ -

 $\mathring{\alpha}$ - λo -, $\gamma \acute{i}$ - $\sigma \tau \acute{o} v$ $\times \chi \acute{i}$ σv - $v \gamma \mu$ - $\mu \acute{e}$ - $v o \iota$ $\mathring{\phi}$ $o \mathring{v} \chi$ \mathring{e} - $\chi \omega$ - $\chi \dot{\omega}$ \mathring{e} - $\chi \dot{\omega}$ \mathring{e} - $\chi \dot{\omega}$ \mathring{e} - $\chi \dot{\omega}$ - $\chi \dot{\omega}$

νεύ - θ η - σαν πυ - ρὶ τοῦ κρα-τοῦν- τος $\dot{\epsilon}$ - πά - ξὶ - ον ρὶ - σθη - σαν Χρι - στῷ θεί - $\dot{\phi}$ λό - $\dot{\gamma}\dot{\phi}$ τρε - $\dot{\phi}$ ό - με - νοι

Τὰ λοιπὰ ἀνάγνωσις εἶτα Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. Νόμων πατρώων κτλ. Ἱερεύς. Τὴν Θεοτόκον εἶτα τόδε.

142. 'Ωδή Θ'.

πω ταῖς ὑ - ψηλαῖς φρε - οὶ πι -στοὶ δεῦ-τε. ἀ- πο-λαύ-σω-

μεν ε - πx - νx - δε - δη - χό-τχ λό - γον <math>εχ του

 $\lambda \dot{\phi} - \gamma \phi \dot{\phi} = 0$ $\dot{\phi} =$

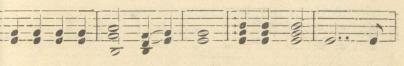
Τὰ λοιπὰ ἀνάγνωσις καὶ πάλιν Ξενίας δεσποτικῆς
Καὶ εἶτα: Τὸν νυμφῶνά Σου ἴδε σελ. 192.

МЕГАЛН ПЕМПТН

143. 'Avti X 500060000.

Τοῦ δεί-πνου Σου τοῦ μυ-στι-κοῦ

σ'η- με-ρον Υ' ί - $\dot{\epsilon}$ Θ ε - οο χοι-νω - νόν με π χ-

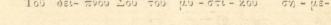

'Ασθέντος δὲ τούτου ἐξέρχεται δ ἱερεὺς, μεθ' δ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς τὸ «Μνήσθητί μου Κύριε (Δέσποτα, "Αγιε) ὅταν ἔλθης ἐν τῆ βασιλεία Σου».

²Εν δὲ τῷ Κοινωνιμῷ λέγεται οὕτως (Χῦμα).

τον $\Upsilon \xi - \dot{\epsilon} = \Theta \epsilon - \sigma \tilde{\sigma}$ ποι-νω - νόν με $\pi \alpha - \rho \dot{\alpha} - \lambda \alpha - \delta \epsilon$

ου μή γάρ τοῖς έχ - θροῖς Σου το μυ -στή - ρι - ον εἴ - πω

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ

17

οδ φί - λη-μά Σοι δώ - σω κα- θά-περ δ 'Ι - ού - δας

άλλ' ώς δ λη-στής δ- μο-λο-γῶ Σοι. Μνή-σθη-τί μου Κύ-ρι - ε

δ- ταν έλ- θης έν τῆ βα- σι -λεί - α Σου.

145. Σήμερον χρεμάται (Χύμα).

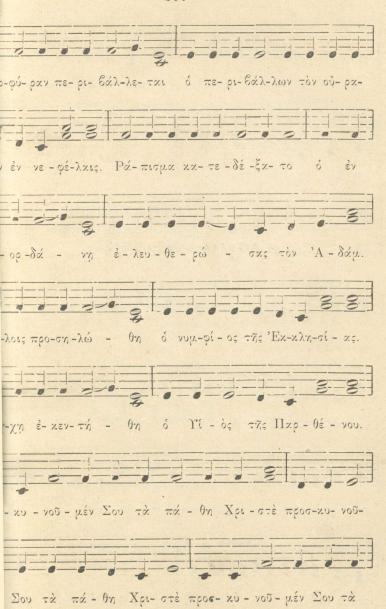
 $\Sigma \acute{\eta}$ - μ e-sov χ pe- μ $\mathring{\alpha}$ - τ χ ι $\dot{\epsilon}$ - π ι $\dot{\xi}$ $\dot{\upsilon}$ - λ ov $\dot{\delta}$ $\dot{\epsilon}$ χ $\ddot{\upsilon}$ -

δχ- σι τὴν γῆν χρε- μά-σας. Στέ-φχ-νον ἐξ ἀ- χαν-θῶν

πε-ρι - τί - θε- ται ό τῶν ἀγ-γέ - λων βν-σι-λεύς. Ψευ-δῆ

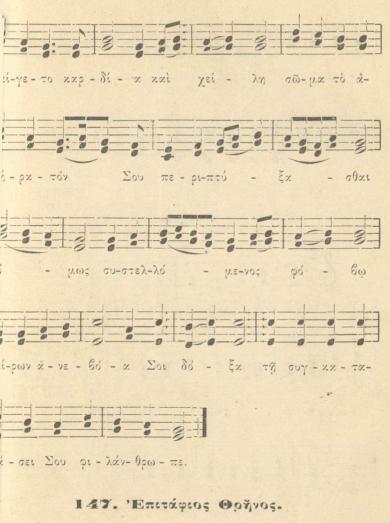

ξόν Σου 'Α - νά - στα - σιν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

146. "Οτε έκ τοῦ ξύλου.

μα - σιν έν μνή- μα - τι κα

καί α - ρώ

Δόξα. "Οτε κατῆλθες ίδε σελ. 72.

149. Kat vöv.

'Ιερεύς· Αἴτησις καὶ εὐθὺς τάδε:

Σινδόνι καθαρά καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν ἐξαιτήσας Πιλάτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι. Θθεν ὄρθριαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν, δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν ᾿Ανάστασιν.

*Εξέστησαν χοροί τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφω ἐγκλείεται, ως νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὅν τὰ τάγματα τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ "Αδη, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Ο Ν΄ καὶ εὐθὺς ὁ Κανών.

130. 'Ωδή Α'.

Δόξα Σοι δ Θεὸς ἡμῶν δύξα Σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ιδόήν Σοι ἄσομαι, ῷ τῆ ταφῆ Σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτφ θάατον καὶ ἄδην θανατώσαντι.

.1όξα Πατρί.

"Ανω Σε ἐν θοόνφ καὶ κάτω ἐν τάφφ τὰ ὑπερκόσμια καὶ ὑποχθόνια ατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῆ νεκρώσει Σου, ὑπὲρ νοῦν ὡράθης ὰρ νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Kai vvv.

"Ινα Σου τῆς δόξης τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας ἐν κατωάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γὰρ Σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν ᾿Αδὰμ, αὶ ταφεὶς φθαρέντα με καινοποιεῖς φιλάνθρωπε.

151. 'Ωδή Γ'.

θει πολ-λῷ συ - νεί- χε - το οὐκ \mathring{e} - στιν $\mathring{\alpha}$ - γι

ος πλήν Σου Κύ- ρι - εχρχυ -γά - ζου - σα.

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου, παρέδειξας τὰς δράσεις πληθύνας, νῦν δ τὰ κρύφιά Σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδη Δέσποτα ούκ ἔστιν ἄγιος πλήν Σου Κύριε κραυγάζουσιν.

"Ηπλωσας τὰς παλάμας καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, κατα στολή δὲ Σῶτες τῆ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας: οὐ ἔστιν ἄγιος πλήν Σου Κύριε πραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει καὶ γὰρ τὴ δύναμίν Σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν ουκ έστιν άγιος πλήν Σου Κύριε φιλάνθρωπε.

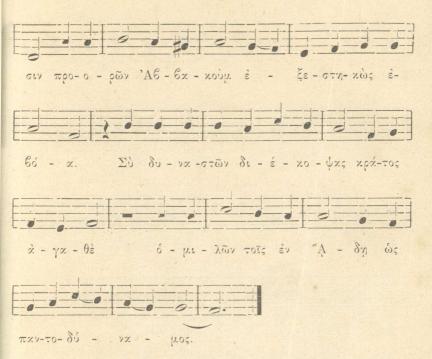
Αἴτησις καὶ εἶτα τόδε:

Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος γυναιξὶ τὴν 'Ανάστασι Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην. Σοὶ προσπίπτομεν το άναστάντι έκ τάφου καὶ μόνω Θεῷ ἡμῶν.

152. 'Ωδù Δ'.

Τὴν ἐν Σταυ - οῷ Σου θεί - αν κέ - νω-

Έβδόμην σήμερον ήγίασας, ήν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου καὶ ἀνακτώμενος.

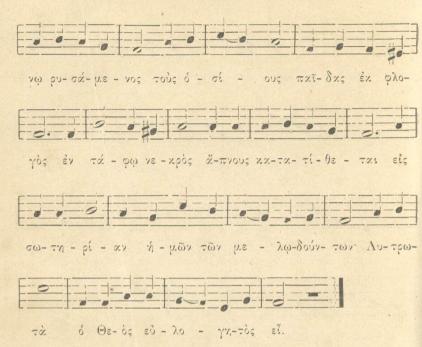
Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός Σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή Σου, διήρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμοὺς, τοῦ θανάτου καὶ

άδου λόγε τῷ κράτει Σου.

*Ο ἄδης λόγε συναντήσας Σοι, ἐπικράνθη βροτὸν, δρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργὸν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

153. Ωδή Ζ΄.

Τέτρωται ἄδης, ἐν τῆ καρδία δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγχη τὴν πλευρὰν, καὶ σθένει πυρὶ, θείφ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελφδούντων Αυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

"Ολβιος τάφος, ἐν ἑαυτῷ γὰο δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουογὸν, ζωῆς ϑησαυρὸς, ϑεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν

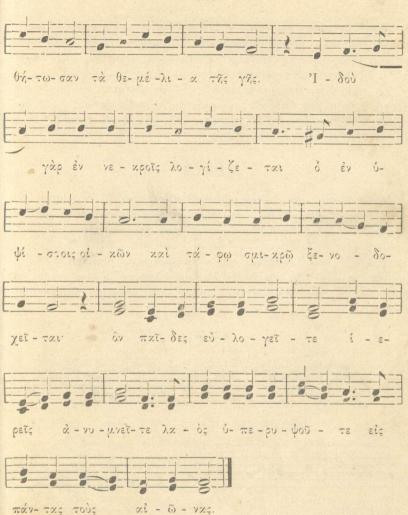
μελωδούντων Αυτρωτά, δ Θεός εὐλογητός εἶ.

Νόμφ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων Αυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

154. 'Ωδή H'.

Έχ - στη-θι φρίττων οὐ- ρα - νὲ καὶ σα - λευ-

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωχυῖαν δὲ συνανίστησι σχηνὴν, ³Αδάμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος ὁ ἐν ὑψίστοις οἰχῶν, κατῆλθε μέχρις ἄδου ταμείων δν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα μαθητών. 'Αριμαθαίας δε δριστεύει 'Ιωσήφ, νεκρόν γάρ και γυμνόν θεώμενος, τον έπι πάντων Θεόν, αιτείται και κηδεύει κραυγάζων δν παίδες εὐλογεῖτε, ίερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὤ ἀγαθότητος! ὤ ἀφράστου ἀνοχῆς! έκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεός συκοφαντείται δν παίδες εὐλογείτε, ίερείς ἀνυμνείτε, λαὸς ύπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη Θ'.

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα ἐν τάφφ, δν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υίόν. 'Αναστήσομαι γάρ καὶ δοξασθήσομαι καὶ ύψώσω εν δόξη ἀπαύστως ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω Σε μεγαλύνοντας.

Επὶ τῷ ξένφ Σου τόκφ, τὰς ἀδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην "Αναρχε Υίε' νῦν δέ Σε Θεέ μου, ἄπνουν δρῶσα νεκρον, τῆ ρομφαία της λύπης, σπαράττομαι δεινώς άλλ ανάστηθι δπως μεγαλυνθήσωμαι.

188.

φι = ε-σμέ-νον βλέπον-τες στο - λην $\dot{\eta}$ - μαγ - μέ-νην \dot{M} η-

γὰρ ἐχ-θρὸς ἐ - σχύ -λευ-ται "Α - δης με - τὰ μύ-

συγ-κα-

 $\gamma \hat{\epsilon} - \lambda \omega \nu$ στρα- τι - αὶ $\hat{\epsilon} - \xi \epsilon - \pi \lambda \dot{\gamma} \tau - \tau ο = \tau ο$

IKS.

 $^{\circ}H$ ζωὴ πῶς ϑνήσκεις ; πῶς καὶ τάφ ψ οἰκεῖς ; τοῦ ϑανάτου βασίλειον λύεις δὲ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστῆς.

Μεγαλύνομέν Σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ

πάθη Σου δι' ὧν ἔσωσας ήμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας ἐν σμιχρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

*Ιησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ἄξ

ξλήλυθας; ή τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;

Ο Δεσπότη; πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καιν κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Η ζωή ἐν τάφω, κατετέθης Χριστὲ, καὶ θανάτω Σου τὸν θάνατ

άλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν.

'Ο ωραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς' ως ἀνείδεος νεκρὸς κατ φαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ωραΐσας τοῦ παντός.

*Ιησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφφ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατ

κέκρυψαι; ὧ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

"Ω θαυμάτων ξένων! ὤ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνοῆς μοι χορηγ ἄπνους φέρεται, κηδευόμενος χεροὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κρά

φιλάνθοωπε δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

"Η ἀμνὰς τὸν ἄρνα βλέπουσα ἐν σφαγῆ, ταῖς αἰκίσι βαλλομε ἀλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾶν.

Οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου πού

νότατε ἔπραζεν, ή Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.

⁸Ω Θεὲ καὶ λόγε, ὧ χαρὰ ἡ ἐμή! πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδως καὶ δακρύων πηγάς ; ἡ Θεόνυμς ος Παρθένος ἀκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Δόξα Πατρί.

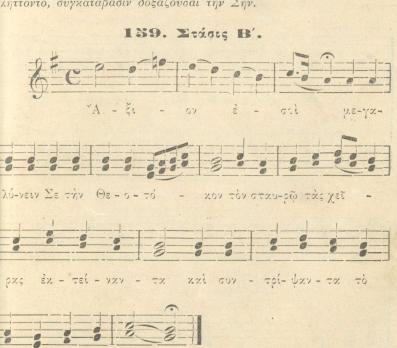
[°]Ανυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τῶν πάντων Θεόν, σὺν Πατοὶ καὶ τῷ [°]Αγίῳ του Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε 'Αγνη, καὶ τιμῶμεν την ταφην την τριήιερον, τοῦ Υίοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

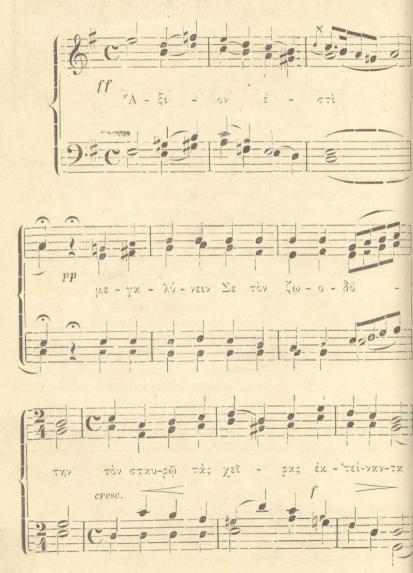
Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

 $^\circ H$ ζωὴ ἐν τάφ φ κατετέθης Xριστὲ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξε-τλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν Σήν.

χρά - τος τοῦ ἐχ - θροῦ.

160.

"Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν Σε τὸν πάντων Κτίστην' σοῖς γὰρ τοῖς παθμασιν ἔχομεν' τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς.

"Εφοιξεν ή γη καὶ ὁ ήλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου

φέγγους Χρισιέ, καταδύντος ύπὸ γῆν σωματικώς.

"Ινα την βροτών, καινουργήσω συντριβείσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτω θέλων σαρκί, μη οὖν Μητερ κατακόπτου ὀδυρμοῖς.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα

την άδικόν σου σφαγήν άνωλόλυζεν ή Μήτης έν κλαυθμώ.

"Ομμα τὸ γλυκὺ καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκοοποεπῶς δὲ κηδεύσω σε; μετὰ φρίκης ἀνεβόα Ἰωσήφ.

Υμνευς Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρω-

θέντι νῦν ἀνυμνοῦσι δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεόν κατακρύπτει νῦν τῷ τάφω, φρίξον γῆ!

"Ιδε μαθητήν, δν ήγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, κἄν φθογγὴν

δὸς γλυκύτατον, δακουχέουσα ἔβόα ἡ Αγνή.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαι ψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγοῖς.

"Ωσπερ πελεκάν τετρωμένος την πλευράν σου Λόγε, σους θανόντας

παίδας έζώωσας, έπιστάξας ζωτικούς αὐτοῖς κρουνούς.

"Εφριξεν ίδων το δόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν δ ἥλιος το φῶς.

"Εκλαιε πικρώς ή Πανάφθορος Μήτηρ Σου Λόγε, ότε έν τῷ τάφῳ

έώρακε, Σε τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Υμνοις σου Χριστέ, νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφήν τε, ἄπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῆ ταφῆ.

Δόξα Πατρί.

"Αναρχε Θεὲ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτω 'κραταίωσον, κατὰ πάσης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε 'Αγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησία τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνην ἐπιβράβευσον αὐτῆ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

"Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν Σε τὸν Ζωοδότην, τὸν σταυρῷ τὰς χεῖρα ἐκτείναντα καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

161. Στάσις Γ΄.

162.

Καθελών τοῦ ξύλου, δ 'Αριμαθαίας εν τάφω σε κηδεύει. Μυροφόροι ήλθον, μυρά σοι Χριστέ μου πομίζουσαι προφρόνως. Δεύρο πάσα κτίσις, υμνους έξοδίους προσοίσωμεν τῷ Κτίστη. Ως νεκρόν τὸν ζῶντα σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἔμφρόνως. Ιωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου. Οῦς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν κατὰ τοῦ εὐεργέτου. "Ω τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας τῆς τῶν Προφητοκτόνων. Ως ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύσιης τὴν ἄβυσσον σοφίας. Τὸν ούστην δ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη δ δόλιος Ἰούδας. *Ιωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμω νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην. 🖥 Ω γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μοι τέκνον, ποῦ ἔδυ Σου τὸ κάλλος ; Θοήνον συνεκίνει ή πάναγνός σου Μήτηο, Σοῦ Λόγε νεκρωθέντος. Γύναια σὺν μύροις, ήκουσι μυρίσαι Χριστὸν τὸ θεῖον μῦρον. Πεπλάνηται δ πλάνος, δ πλανηθείς λυτρούται σοφία σῆ Θεέ μου. Υίὲ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω; Η Δάμαλις τον Μόσχον, εν ξύλω πρεμασθέντα, ηλάλαζεν δρώσα.

Χοι- στέ

³Ανέκραξεν ή Κόρη θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμές $^{5}\Omega$ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάς νῦν καλύπτη;

Δοξάζω σου Υίέ μου την ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ης χάριν ταῦ

πάσχεις.

[°] Ανάστηθι Οικτίρμον, ήμας έκ των βαράθρων έξανιστων τοῦ ἄδο [°] Ανάστα Ζωοδότα, ή Σὲ τεκοῦσα Μήτηρ δακρυρροοῦσα λέγει. Οὐράνιαι δυνάμεις ἐξέστησαν τῷ φόβω, νεκρόν Σε καθορῶσαι.

Ουρανίαι ουναμείς εξεστησαν τω φορώ, νέχρον Ζε καθορωσαί. Φέρων πάλαι φεύγει, Σωτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε ἡ Πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθένη Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου, ταφὴν τοῦ πάντι Κτίστου.

"Ερραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μῦρα, λίαν πρωὶ ἐλθοῦσαι. Εἰρήνην ἐκκλησία, λαῷ σου σωτηρίαν δώρησαι σῆ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρί.

⁸Ω Τριὰς Θεέ μου, Πατὴρ Υίδς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Ιδεῖν τὴν τοῦ Υίοῦ σου ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλο Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Αί γενεαί πάσαι υμνον τῆ ταφῆ Σου προσφέρουσι Χριστέ μου.

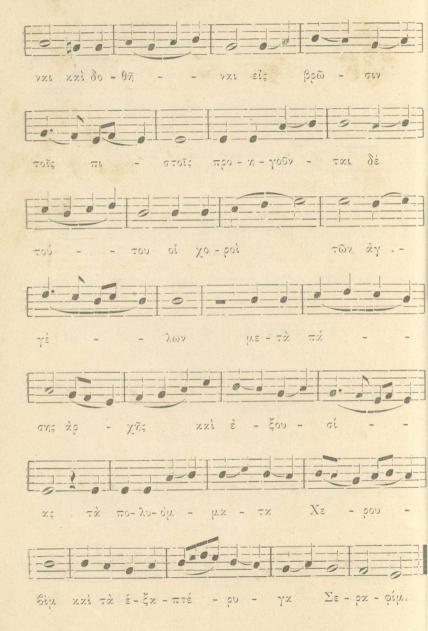
ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

163. Αντί Χερουβικοῦ.

Μετά δὲ τὴν εἴσοδον

164. Κοινωνικόν.

Σημ. ετονίσθη οὕτως ΐνα δ ἀκροατης οἰκοδομῆται ἀκούων τὰ λέξεις.

'Αντὶ δὲ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φως» ψάλλομεν τόδε.

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

'Ο ίερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ίερὰν αὐτοῦ στολὴν προέρχεται τῆς Ωραίας πύλης κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην, ἐξ ῆς ἀνάπτουσι τὰς αυτῶν οἱ 'Εκκλησιαζόμενοι' ψάλλεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν χορῶν ὸ «Δεῦτε λάβετε ψῶς» εἰς ῆχον πλάγ. α΄, ὡς ἑξῆς.

166.

μεθ' δ έξερχόμεθα ἄπαντες εἰς τὸν Νάρθηκα, ψάλλοντες τὸ έξῆς εἰς ἦχον πλάγιον β΄ εἰρμολογικόν.

167.

Τὰν 'Α - νά- στα - σίν Σου Χρι- στέ Σω-

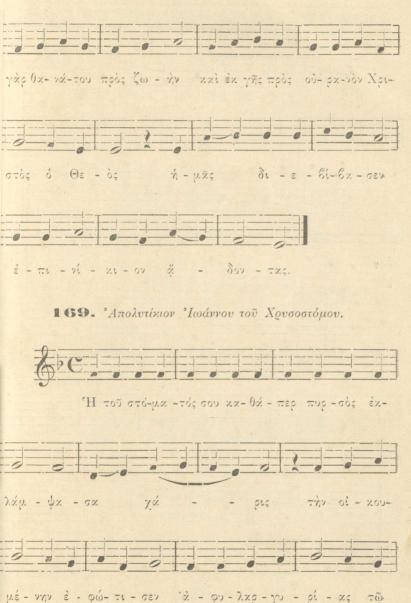

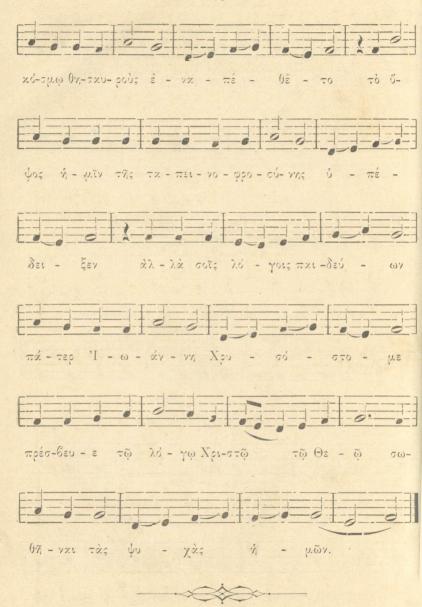
168. 'Ωδ'n A'.

'Α - να - στά-σε- ως 'ή - μέ - ρα λαμ- πρυν-

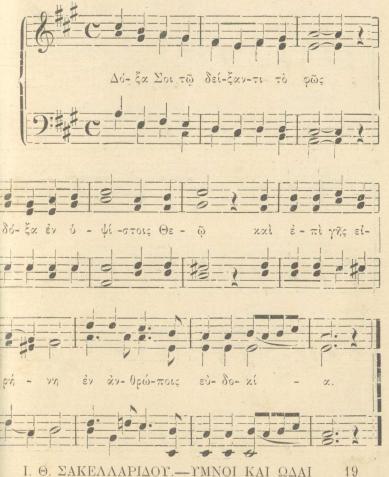

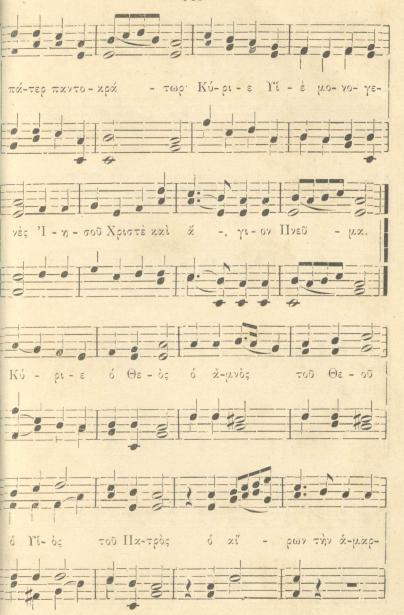
8888888888888888888

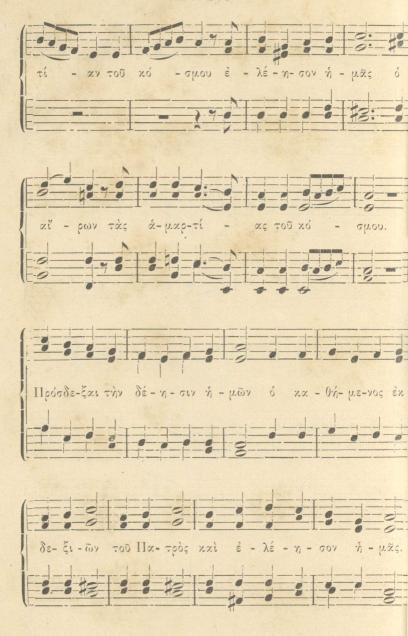
AOEOAOFIA TPITOY HXOY

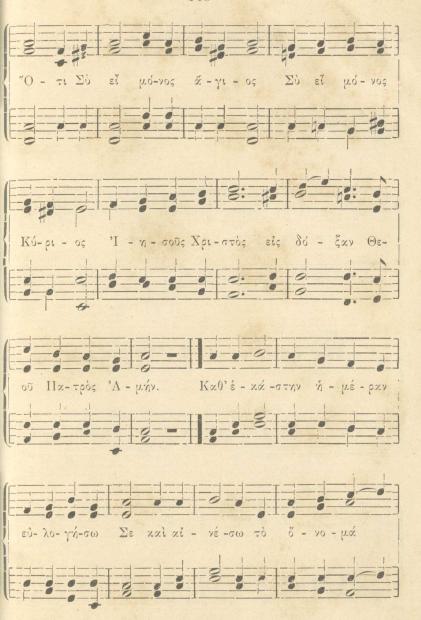
170.

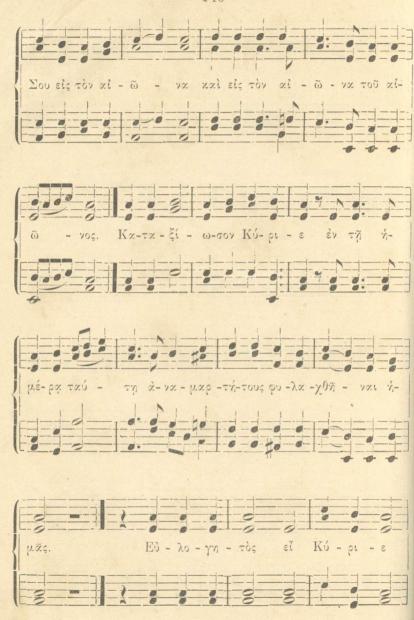

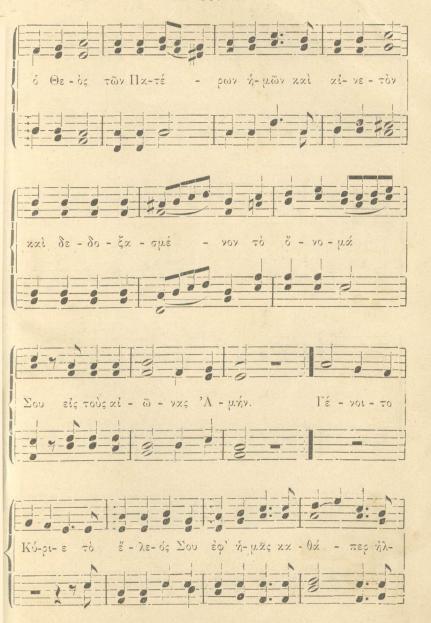

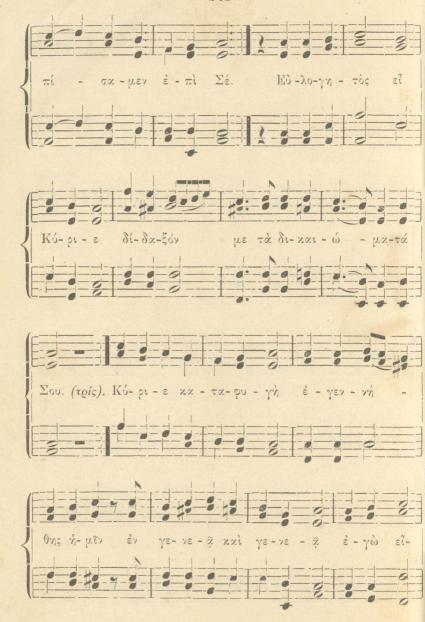

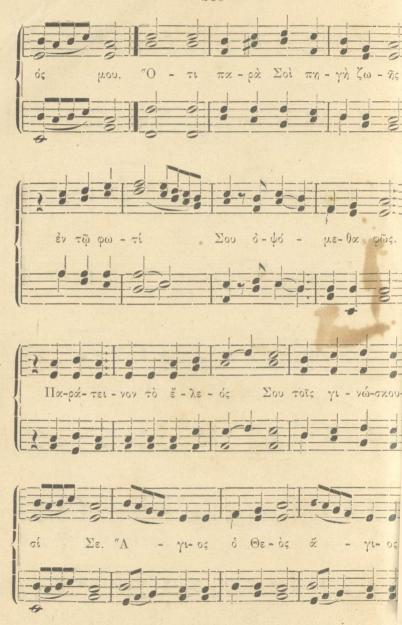

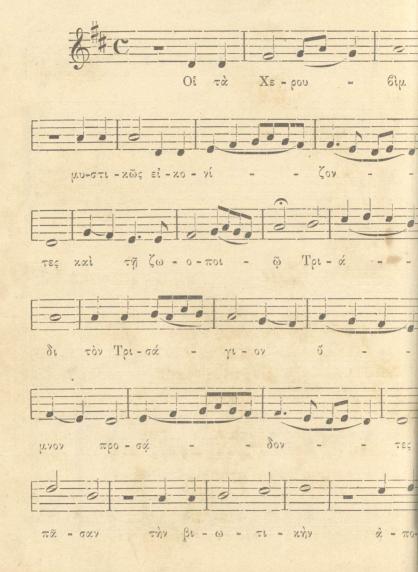

XEPOYBIKON ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ'.

171.

Τοῦτο, ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἦναι ἀνέτοιμος, δύναται νὰ ἐπαναληφθῆ δίς, ἔως οὖ ἑτοιμασθῆ οὖτος. Οὕτω δὲ γίνονται καταληπταὶ αἱ βαθεῖαι ἔννοιαι τοῦ ὕμνου τούτου, δι ὁ προκάτοχος τοῦ Ἰουστινιανοῦ Ἰουστῖνος ἐθέσπισεν ἵνα ψάλληται ἐν τῆ Λειτουργία, ἐν ῷ πρότερον ἐψάλλετο τὸ Χερουβικὸν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία» ποίημα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

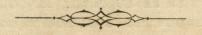
ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω εἰς ἔνα Φεὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητήν οὐρανοῦ καὶ/γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Μιονογενῆ, τὸν ἐκιτοῦ Πατρος γεννηθέντα προ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτὸς, Φεὸν ἀληθινὸν ἐκιΦεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὖ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι'ήμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκι τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος 'Αγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυ-

ρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῆ τρίτη ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὖ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Τίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, 'Αγίαν, Καθολικήν καὶ 'Αποστολικήν 'Εκκλησίαν. 'Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν άμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. 'Αμήν.

Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πάτερ ήμον ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ή βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

TINAZ AABABHTIKOZ TON TEPIEKOMENON

$\Sigma \epsilon \lambda$.	$\Sigma \epsilon \lambda$.
Άμην άγιος δ Θεός 23	Έξελέζατο · · · · · · · · · · · 134
Αγιος ὁ Θεὸς τοῦ βήματος . 24	Εὐλογημένος 138
Αξιόν έστιν	Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη···· 450
Αἰνεῖτε···· 59,61,63,65,66	Εύλογήσω τον Κύριον 172
Αγγελικαί 77	Έπιτάφιος θρηνος 213
Ανελήφθης 92	"Εκστηθι φρίττων ούρανέ 220
'Ανέβη ὁ Θεός 93,96	Έξηγέρθη ώς δ ύπνῶν···· 235
'Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι · · · · · 103	Ή γεννησίς Σου····· 113
Αγγελοι την Είσοδον 111	Ή Παρθένος σήμερον 114
'Αποστόλου καὶ 'Αναστασίας. 146	Ή ἀμνάς Σου Ἰησοῦ 144
'Απόστολε · · · · · · · · · 151	Ή ζωή ἐν τάφω······224,225
'Ανοίξω το στόμα μου · · · · 158	Ή τοῦ στόματός Σου · · · · 239
"Αμωμοι εν δδῷ····· 173—182	Θεοτόχε ή έλπίς 128
'Αλληλούϊα Μ. Έδδομάδος · · 189	Θεός Κύριος (Βαΐων) · · · · · 137
"Αξιόν έστι (ἐπιταφίου θρήνου) 227	'Ιδού δ νυμφίος 189
Αί γενεαὶ πᾶσαι 230	Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς 27
'Αναστάσεως ήμέρα · · · · · 238	Κατέλυσας · · · · · · · 79
Γεύσασθε····· 171	Κανόνα πίστεως 154
Δοξολογία · · · · · · · · · · · · 11 καὶ 241	Κατευθυνθήτω · · · · · · · · · 169
Δεῦτε ὧ φίλαι···· 141	Κύριε ή εν πολλαῖς άμαρτίαις 196
Δεῦτε λάβετε 237	Κύματι θαλάσσης 216
Έπὶ Σοὶ χαίρει 54	Λύτρωσιν · · · · · · · · · · · · · 119
Είς άγιος · · · · · · · · 57,58	Μή τῆς φθορᾶς · · · · · 100
Είς μνημόσυνον	Μυστικός εί Θεοτόκε · · · · · 406
Εἰς πᾶσαν' τὴν γῆν····· 67	Μάγοι καὶ ποιμένες · · · · · · 116
Είδομεν το φως 69	Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ · · · · · 140
Είη τὸ ὄνομα 70	Μάκαρ Ἰωάννη · · · · · · · 149
Εύφραινέσθω 73	Μέγαν εύρατο····· 153
Έξ ΰψους κατηλθες 80	Μεγάλη Έβδομάς 189
Εἰ καὶ ἐν τάφω · · · · · · · 85	Νου αι δυνάμεις 169
Έσφραγισμένου 90	Νου ἐπέρτη ὁ καιρός 185
Έπαίνει Ίερουσαλήμ 91	Νόμων πατρώων 205
Εύλογητός εί Χριστέ 97	Ο Μονογενής Υίος 21
Έσημειώθη έφ' ήμᾶς···· 108	"Οσοι είς Χριστόν···· 26
Έπεσκέψατο ήμᾶς····· 118	"Οτε κατηλθες 72
Έν Ἰορδάνη····· 119	Ο ἄγγελος ἐβόα 86
Έπεφάνης σήμερον · · · · · 120	"Ότο χαταβάς · · · · · 9.9
Έπεφάνη ή χάρις · · · · · · 123	Ο ύψωθείς 105
Εὐαγγελίζου 132	Ο κάθαρώτατος ναός 110

$\Sigma \epsilon$	$arepsilon \lambda$. $arepsilon$
Ο μήτραν παρθενικήν · · · · 15	27 Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν · · · · · · · 94
Ο των αίωνων	84 Το Πνεθμά Σου 102
"Οτέ οἱ ἔνδοξοι 20	03 Τίς Θεός μέγας · · · · · · · · 102
"Ότε ἐχ τοῦ ξύλου · · · · · 21	12 Τῆ ὑπερμάχω····· 131
Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ 21	14 Την χοινήν 'Ανάστασιν · · · · 134
Πολυχρόνιον	28 Τῷ θρόνψ ἐν οὐρανῷ · · · · · · 136
Πατέρα Υίον · · · · · · · 46,4	49 Τήν άχραντον · · · · · · · · · ·
1100.1010	68 Το προσταχθέν
Προστασία · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	82 Την ωραιότητα · · · · · · · · 167
Σῶμα Χριστοῦ · · · · · · · · 88,8	89 Τὰ πάθη τὰ σεπτά · · · · · · · 191
	95 Τον νυμφίον άδελφοί 193
	04 Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός 195
	08 Τοῦ δείπνου Σου·····207,209 29 Τὸν ἀνάστασίν Σου···· 238
	29 Τὴν ἀνάστασίν Σου · · · · · 238. 87 Υπερδεδοξασμένος · · · · · · 155
	10 Φωνή : Κυρίου · · · · · · · 123
	32 Χερουδικά·····32—43 καὶ 252
	25 Χριστός ἀνέστη · · · · · · 85
Τοῦ [λίθου σφραγισθέντος	71 Χαίροις ἄνασσα · · · · · · · · 101
100 1000 0000 1000000	75 Χαΐρε κεχαριτωμένη···· 124
	76 Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν · · · · · 122
	81

Σημ. Τὸ ἐν σελ. 229 άρμονικώτερον ἔχει οὕτως:

ΕΡΓΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

KATHTHTOY THE BYZANTINHE MOYEIKHE

Α΄ ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ Τερά Ύμνφδία, περιέχουσα τὰ ἐπόμενα: "Απαντας τοὺς ἦχους Δο. Α.

μετά θεωρητικής προεισαγωγής είς εκαστον εξ αυτών, τους 'Ανα-	
στασίμους θανους του τε έσπερινού και του όρθρου, Τριαδικά,	
Καθίσματα, Εὐλογητάρια, 'Αντίφωνα, Καταβασίας μετά τῆς	
έννάτης ώδης, Έξαποστειλάρια, Έωθινά, Δοξολογίας, "Αγιος ό	
Θεός του βήματος, Δύναμις του Κρητός, Πολυχρονισμούς, Άνοι-	
ξαντάρια, Φῶς ἱλαρόν, Πάσχα ἰερόν, ᾿Αναστάσεως ἡμέρα, Τὰς	
ζανταρία, Φως ικάρον, Ιτάοχα τέρον, Αναστάσεως ημέρα, Τας	
μυστικάς σήμερον, Των άγίων πατέρων ο χορός, Της μετανοίας	
ἄνοιξόν μοι, Τὰ πλήθη, "Απαντα τὰ 'Απολυτίκια και τὰ Κον-	
τάκια τοῦ ἐνιαυτοῦ, Τὴν ὡραιότητα, Τῆ ὑπερμάχω, Τίς Θεός	
μέγας, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, Κύριε ἐν τῆ δυνάμει Σου,	
Τυπικά, Ψυχή μου Ψυχή μου, Προσόμοια, Χερουδικά και Κοι-	
νωνικά, "Αξιόν έστιν, Τά Μεγαλυνάρια τῶν Δεσποτικῶν καί	
Θεομητορικών έφοτών, Τον Δεσπότην και άρχιερέα, Είσοδικά	
τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἐορτῶν, "Όσοι εἰς Χριστόν,	
Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνούμεν, Τὴν Νεκρώσιμον ἀκολουθίαν,	
Τὴν τοῦ Γάμου, Τὴν τοῦ Βαπτισματος, Τὴν Λειτουργίαν τῶν	
Προηγιασμένων την τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, την τοῦ Χρυσο-	
στόμου χτλ	7.50
Τριφδιον ἀπό τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς	
πρωίας της Κυριαχής των Βαίων: εν τέλει δε προσετέθη και ή	
applied the Ropland two Button by tenet of Repoteted with a	2.50
άχολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	
Μεγάλη 'Εδδομάς, Τεϋχος Α΄ περιέχον τὰς 'Ακολουθίας τῶν	
άγουπνιῶν ἀπό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι καὶ τῆς πρωΐας	2.50
της Μεγάλης Πέμπτης	2.50
Μεγάλη 'Εδδομάς, Τεύχος Β΄, συνέχεια τοῦ Α΄ Τεύχους περιέχον	
τὰς 'Ακόλουθίας τῆς Μεγάλης Πέμπτης ἐσπέρας, τῆς Μεγάλης	
Παρασχευής καὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	2.50
'Αγιοπολίτου, τεύχος Α΄ περιέχου τὰ δοξαστικά, ἰδιόμελα, προσό-	
μοια, χαθίσματα, απολυτίκια, έξαποστειλάρια καὶ Αποστόλους	
τῶν μηνῶν Δεκεμδρίου καὶ Ἰανουαρίου	4.50
Αγιοπολίτου, τεύχος Β΄ (συνέχεια τοῦ Α΄ τεύχους), περιέχον τὰ	
δοξαστικά, ίδιόμελα, προσόμοια κτλ. τῶν δέκα μηνῶν ἀπὸ Φε-	
δρουαρίου μέχρι τέλους Νοεμδρίου	4.50
"Αγιοπολίτου, τεύχος Γ' περιέχον την 'Ακολουθίαν του Πάσχα,	
τὰ ίδιόμελα, τὰ δοξαστικά καὶ τὰς καταδασίας τοῦ Πεντηκο-	
the totological, the objective was the water and the transfer to the original and the objective was the contract of the objective was a second or the object	
σταρίου, τὰς μελφδίας τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τῶν κυριωτέρων	2.50
έρρτων τοῦ ἐνίαυτοῦ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	2,00

EPTA I. G. ZAKEAAAPIOOY -- A'. ME BYZANTINHN ZHMEIOTPAФIAN Έορτολόγιον, Τεύχος Α΄ περιέχον τὰς μελωδίας τοῦ Πεντηχο- Δο. σταρίου καὶ τῶν χυριωτέρων έρρτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ...... Έσοτολόγιον, Τεύγος Β΄ (συνέγεια τοῦ Α΄ τεύγους) περιέγον δο-"Υμνος" ὁ ἀκάθιστος, εὐούθωως τονισθείς............ ο έπιτάφιος θράνος, έν ὁ περιλαμβάνονται, πλήν των άδομένων, καὶ πάντα τὰ ἀναγινωσκόμενα, ήτοι έξάψαλμος, κοντάκιον, οἶκος, Απόστολος, προφητεΐαι κλπ............... Παράκλησης ή μικρά καὶ ή μεγάλη, εὐρύθμως τονισμένη..... Β'. ΜΕ ΕΥΡΩΠΑϊΚΗΝ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑΝ "Υμνοι καὶ 'Ωδαί, ἐν διφωνία καὶ τριφωνία καὶ τετραφωνία. Το βιβλίον τοῦτο περιέχει τὰς δοξολογίας τοῦ Γ' καὶ Δ' ήγου δλα τὰ ἀπολυτίκια καί κοντάκια τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν έροτων. "Ολα τὰ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. "Απασαν τήν λειτουργίαν μετά τοῦ Πολυγρονισμοῦ. Πολλά γερουδικά καὶ όλα τὰ χοινωνικά τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐορτῶν ἐν ἀρμονία Τά λειτουργικά «Πατέρα Υίον» είς πλ. δ' και είς πλ. α' έν τοιφωνία. Τὸ "Αξιόν έστιν καὶ δλα τὰ Μεγαλυνάρια τῶν έρρτῶν. "Αδματα έκκλησιαστικά, φυλλάδια 7, περιέγοντα πᾶν δ,τι ψάλλεται έν τη λειτουργία της Κυριακής καὶ τῶν ἐορτῶν····· Όκτώπχος, φυλλάδια 15, περιέγοντα πᾶν ὅ,τι ψάλλεται ἐν τῶ έσπερινώ του Σαββάτου και τῷ ὄρθρω τῆς Κυριακῆς, ήτοι τοὺς όκτω ήγους μετά των τροπαρίων και δοξαστικών. Τους Αίνους μετά τῶν τροπαρίων καὶ τῶν ἐωθινῶν, δοξολογίας, ἄξιόν ἐστιν, καταβασίας, γερουδικά, κοινωνικά, λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Πολυχρονισμούς, 'Ανοιξαντάρια, Τη ύπερμάχω άργόν, Δύναμις τοῦ Κοητός κτλ Μεγάλη έβδομάς, φυλλάδια 6, εν οίς περιέγονται πάντα τὰ μέλη της έβδομάδος των Παθών 'Ακολουθία τοῦ Πάσχα..... Τυσταίος 6' εκδοσις έπηυξημένη διά νέων πατδιωτικών άσμάτων, ήτοι : βιβλίον μουσικόν περιέχον νέα ἄσματα παιδαγωγικά, όρχηστικά, γυμναστικά, ώς καὶ τὰ γορικά τῆς Ἡλέκτρας καὶ τῆς Αντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, την πάροδον τοῦ Οιδίποδος ἐπὶ Κολωνώ. Τον Πολυχρόνιον υμνον του Παλαιολόγου, τον έτχάτως εύρεθέντα, προς άσμα και κλειδοκύμβαλον. Την ώδην της Σαπφούς είς Αφροδίτην πρός άσμα και κλειδοκύμβαλον και ίκανάς δημώδεις μελφδίας καὶ πολλά ἄλλα ἄσματα...... Μοθόα, ήτοι βιβλίον μουσικόν παιδαγωγικόν με εύρωπαϊκ, καί βυζαντ. σημειογραφίαν, πρός χρησιν τῶν Σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων

